

ƏLƏMDAR QULUZADƏ

614-CÜ
ŞƏHİD

84(5 Aze)-5
Q86

ƏLƏMDAR QULUZADƏ

614-cü ŞƏHİD

(Şeirlər və poema)

2015
ab.

Bakı – “Şuşa” – 2012

Q 02 (2012)

Redaktoru Vasif Quliyev

Ələmdar Quluzadə

“614-cü Şəhid”, Bakı, “Şuşa”, 2012. 216 səhifə

Poeziya Ələmdar Quluzadə üçün sevənlərin ürək çırpıntısı, həyat şərqisi, dünyanın və zamanın bütün qatlarına bələd sərraf gözü, haqq tərəzisi, düşmənlə üz-üzə vuruşan əsgərin ovxarlı qılıncı, kəsərli silahıdır. O, müasir ədəbiyyatımızda sadə, səmimi şeirləri ilə ürəkləri əla alan, fəlsəfi fikirləri ilə oxucuları düşündürən, incə yumorlu, bənzərsiz uşaq yaradıcılığı ilə balalarımızı sevindirən, mayası Vətənə, millətə məhəbbət, düşməne nifrətlə yoğrulmuş sanballı poemaları ilə Vətən övladlarını yağıya qarşı səfərbər etməyə qadir şairdir.

“614-cü Şəhid” kitabını geniş yaradıcılıq imkanlarına malik şairin növbəti uğuru, qanlı Qarabağ salnaməsinin davamı hesab edir və yenə də geniş oxucu kütləsinin rəğbətini qazanacağına inanırıq.

051(L-041)

sifarişlə

051-02(0172)-2012

© “Şuşa” nəşriyyatı, Bakı-2012

* * *

Zaman kiminin çiyində simurq quşu,
kiminin kürəyində düz şələsidir. Di gəl
ki, bilmirsən sən zamanı aparırsan, yoxsa
zaman səni.

* * *

Əllərimi yuyandan sonra həmişə öz
üzümü yuyuram. Sən demə üzdə olmaq
üçün bu hər şey deyilmiş.

ZAMAN MƏNİ DOĞA BİLMİR

Şapalağı qulağında sırgadı,
Dəyərim yox para kimi, pul kimi.
Zaman mənim başım üstə ağadı,
Mən zamanın qabağında qul kimi.

Məktəbində dil öyrədir lal lala,
Girəvə yox qılığına girməyə.
Zaman elə vurulubdur dəllala,
Gözü yoxdur bir şairi görməyə.

Çırağı var gözlərini yumanın,
Qış gələndə isitməyir hər damı.
Qırmacını yeyəcəksən zamanın,
Olmadınsa sən zəmanə adamı.

Dinməyəni danışdırıb, dindirib,
Dinənləri öyrədibdir susmağa.
Zaman bəzən günəşini söndürüb,
Ulduz gəzib yaxasından asmağa.

Min əməl var mənasında, mətnində,
Öləni də qapısında gözlədir.
Zaman məni ovundurur bətnində,
Zaman məni bu dünyadan gizlədir.

Yağsız dilim tavada dağ olubdur,
Bulud dolub, yağa bilmir hələ də.
Anam məni doqquz aya doğubdur,
Zaman məni doğa bilmir hələ də.

Bakı, 27.10.2009

60 YAŞIN NAĞILI

Günlər bərədədi, həftələr ovda,
Qazana cumuruq boş qaşığı kimi.
Payız qovhaqovda, qış qovhaqovda,
Yaş əldən sürüşür yaş balıq kimi.

Aldadıb alınma yazdı altmışı,
Damı təpəsinə uça dünyanın.
Bizi qocaltmağa qarışb başı,
Özü cavan qalıb qoca dünyanın.

Bağlar sovuqluqda, bostan talanda,
Leylək lələk tökür, lək tapa bilmir.
Qara tellərimə qurban olan da
Başımda bir qara tük tapa bilmir.

Hirsimi, hikkəmi töküb varağa,
Sözün təndirində kirpik ütmüşəm.
Ağa bələnmüşəm başdan-ayağa,
Elə bil 60 il dən üyütmüşəm.

Bu yaşın dərd adlı dəvələri var,
Xəlbir ələ gəlmir, ələyi tutur.
Könlümü alanın nəvələri var,
Gülümü alanın gülməyi tutur.

Bu yaş ayaq deyil, əl ağacımdı,
Dərdi can, həsrəti göz nahaq çəkib.
"Qardaş" deyən xanım mənə bacımdı,
"Əmi" deyən gözəl mənə dağ çəkib.

Qorxuram bu yaşın məzəmətindən,
Kəsə yollarımı bir gün çən kimi.
Yaşımı qələmdən gizlədirəm mən,
Kasıb tapdığını gizlədən kimi.

Ev-eşik günahı məndə görərdi,
Bəzən itirmişəm ölçü-biçini.
Nə vaxtsa qəlbimə şeytan girərdi,
İndi hər çiynimdə sülh göyərçini.

Qoy təzə ili də basım bağrıma,
Sinəmdə bir sarı simdi ağlayan.
Vallah əcəl gəlsə ölərəm, amma
Şairin dalınca kimdi ağlayan.

Bu nağıl lap mənə haldan çıxarıb,
Ömür nə div tərəf, nə şüşə tərəf.
Deyəsən mənə də yoldan çıxarıb
Dəli şeytan çəkər yetmişə tərəf.

Bakı. 07.06.2011

RUHUMUZUN DAŞ NAĞILI

Oxum yatmır yaya, çatmır hədəfə,
Su qalxıb çənəmin altına çıxır.
Aya çatdırmırıq, ildə bir dəfə
Xocalının yası taxtına çıxır.

Dərdə qul da bizik, dərdə kəniş də,
Əyə bilmirsənsə əyil, ey Vətən.
Ocağa yaş atmaq zəmanəmizdə
Özünü yaşatmaq deyil, ey Vətən.

O qədər qəm yeyib, toxdur cahən da,
Dağların çiyində çən yaza çıxır.
Kordan ehtiyacım yoxdur cahanda,
Gordan ehtiyacım boğaza çıxır.

Baltalar qan gəzir yol basa-basa,
Kömürdən, körükdən qopa bilmirik.
Xocalı harada dəfn olunubsa,
Hələ məzarını tapa bilmirik.

Yazılan kitablar qış nağılıdı,
Qızaran bəbəklər nar dənəsidə.
Məzar - ruhumuzun daş nağılıdı,
Abidə - abadlıq nişanəsidə.

Tükənən, tərənən səbrini göstər,
Ölən xarabama sağ köçə bilim.
Mənə Xocalının qəbrini göstər,
Atamın goruna and içə bilim.

Bakı. 20.02.2007

ZAMAN YETİM ƏKİR

Sinəmiz qurudur neçə nəm daşı,
Qanım gölə dönür gözüm dolunca.
Səngərlər dünyanın cəhənnəm daşı,
Qanım iməkləyir canın dalınca.

Qazan var, havası millənib göyə,
Qazan var, həmişə qatıq çalıbdır.
Boynunu kəndirdən qorusun deyər,
Boğan boğazına çatı salıbdır.

Dünya qucağında bici becərdi,
Qəmi qəh-qəh çəkə, dərdi sevinə.
Zaman yetim əkir, yetim cücərdi,
Tarix yetim yığır uşaq evinə.

Yaxşılar yarandı yamana kəniş,
Təpikdən doyanlar qapaz istədi.
Tarixin anası zamana kəniş,
Zamanın anası namaz üstədir.

Bakı, 20.04.2007

KİŞİLƏR, AYAĞA QALXIN

İnanan azalıb, uman azalıb,
Şalvar çoxaldıqca tuman azalıb.
İmanlı kişilər yaman azalıb -
Kişilər, kişilər, ayağa qalxın!

Barmağa dolandıq, dolaq altdayıq,
Sahibsiz bostan tək alağ altdayıq.
Ayağa qalxmasaq ayaq altdayıq -
Kişilər, kişilər, ayağa qalxın!

Qara qələmlərlə söz yazırıq biz,
Qırıq külünlərlə gor qazırıq biz.
Qalxmayıb torpağı uduzuruq biz -
Kişilər, kişilər, ayağa qalxın!

Yerdə sürünənlər budağa qalxmaz,
Yaz gəlməsə elat yaylağa qalxmaz.
Qalxmasaq, məmləkət ayağa qalxmaz -
Kişilər, kişilər, ayağa qalxın!

Nağılı gecəyə qata bilmərik,
Qırmızı almanı tuta bilmərik.
Tövbə bu töhmətlə yata bilmərik -
Kişilər, kişilər, ayağa qalxın!

Kimlər gəlib getdi, kimin nə xeyri,
Qərrib kişilərə qəmin nə xeyri.
Kişilikdən quru dəmin nə xeyri -
Kişilər, kişilər, ayağa qalxın!

Bulaq oyananda daşı oyadar,
Torpaq oyananda xışı oyadar.
Milləti yuxudan kişi oyadar -
Kişilər, kişilər, ayağa qalxın!

Bakı, 18.07.2007

**GÜLLƏLƏR KÜRƏKDƏN
DƏYSƏ VƏTƏNƏ**

Qaranlıq düşəndə birdən düşəcək,
Yolumuz ocaqdan, pirdən düşəcək.
Dizin də, dizim də girdən düşəcək,
Gülünə olacaq yoldan ötənə -
Güllələr kürəkdən dəysə Vətənə.

Balalı inək tək sağılacaqdır,
Qayası, qalası dağılacaqdır,
Körpələr də Şəhid doğulacaqdır.
Millət yas tutacaq ölüb-itənə -
Güllələr kürəkdən dəysə Vətənə.

Dünyaya aldansam körpə uşaq tək,
Başıma, döşümə dəyər dəyənək.
Kürəyim kürəyə söykənməyəcək,
Əlim çatmayacaq ünüm yetənə -
Güllələr kürəkdən dəysə Vətənə.

Üz üzdən utanar, sözü üzə de,
Qoynuna girənə dişi gürzə de,
Tiyə de, bıçaq de, ox de, nizə de
Mənim kürəyimi yarıb bitənə -
Güllələr kürəkdən dəysə Vətənə.

Ölçümüz bir cürsə, biçimiz bir cür,
Körpümüz bir cürsə, köçümüz bir cür,
Çölümüz bir cürsə, içimiz bir cür,
Közü də qıymarıq kirpik ütənə -
Güllələr kürəkdən dəysə Vətənə.

Yoldan yarıyanlar quduzlaşacaq,
Yalman darayanlar buynuzlaşacaq,
Şair də, sənət də ucuzlaşacaq,
Kömək etməyəcək Allah da sənə -
Güllələr kürəkdən dəysə Vətənə.

Biçmədiyi zəmi orağa haram,
Almadığı qisas yarağa haram,
Bu torpaq namusa, papağa haram.
Halal eləməsin çöpü də mənə -
Güllələr kürəkdən dəysə Vətənə.

Bakı, 26.01.2007

SÖZ ACIYAM

İçimdə bir dənə dar ağacı var,
Kəndirlə boynumdan asılıb gedər.
Ürəyimin eşqə ehtiyacı var,
Yurdumun qılınca olduğu qədər.

Daşa könül verib daş üstə qoydum,
Çiçəyi hörüyə düzdüyüm kimi.
İstidə kölgəyə ehtiyac duydum,
Soyuqda günəşi gəzdiyim kimi.

Məhəbbət ürəyin od-ocağıdır,
Sevəni soyuqdan, qardan qoruyur.
Təbəssüm - gözümün umacağıdır,
Gözüm göz yaşına ehtiyac duyur.

Sular sığallanıb, söyüd daranıb,
Gözüm ayaq üstə ölür acından.
Vüsal - qəlbimdəki nurdan yaranıb,
Həsrət - gözlərimin ehtiyacından.

Yurdumun bir quru ağacı olsam,
Kəsilən qollarım közə uzanar.
Çörək acı olsam, söz acı olsam,
Əlim çörəyə yox, sözə uzanar.

Bakı, 13.09.2006

KEÇİB

Ağrı azımızı əyə bilmədi,
Ağrı çoxumuzun içindən keçib.
Biri iynəsini əsirgəyəndə,
Biri qoyunundan, qoçundan keçib.

Sinəmin sirrini segah bilibdir,
Analar ağını silah bilibdir.
Qara hörükləri günah bilibdir,
Gəlinlər bir aya saçından keçib.

Bulağın gözünə yarpız gəlibdir,
Gözünü sıxmağa yüz qız gəlibdir.
Yayı ötürmüşük, payız gəlibdir,
Zəmi vağamlayıb, biçindən keçib.

Narı becərməyən bizə nar satır,
Dəllal tanıyıram, qışda qar satır.
Oğul var, qadına alt paltar satır,
Oğul var, qolundan, qıçından keçib.

Dostunu dizindən atan kişi var,
İlanla qol-boyun yatan kişi var.
Düşmənlə alveri tutan kişi var,
Xocalıdan keçib, Laçından keçib.

Bakı, 26.01.2007

MƏNİ QOVUN, NAMƏRD EDİN

Mən nə çömçə, nə qazandım,
Nə kimsəyə gor qazandım.
Mən mərdliklə nə qazandım,
Məni qovun, namərd edin.

Kəlməsində əyri yoxdur,
İrəli var, geri yoxdur.
Mərdin yerdə yeri yoxdur,
Məni qovun, namərd edin.

Mənim ömrüm neylə gedir,
Onun ömrü züylə gedir.
Qardaş, namərd göylə gedir,
Məni qovun, namərd edin.

Fırladanda biri çarxı,
Biri keçə bilmir arxı.
Mərd əyilə bilmir axı,
Məni qovun, namərd edin.

Çəpərdəki gül payada,
Həsərət qalıb əl paya da.
Namərd atlı, mən piyada,
Məni qovun, namərd edin.

Sökmüsünüz çox leşi siz,
Yüz kişidən beşisiniz.
Ay namərdlər, kişisiniz,
Məni qovun, namərd edin.

Bakı. 26.11.2011

614-CÜ ŞƏHİD

(1992-ci il fevralın 26-da ermənilər Xocalıda
613 nəfəri vəhşicəsinə qətlə yetirdi)

Qoy odlasın bu dünyanı
Acı dilim, od nəfəsim.
Ölüm - mənim vüsalımdı,
Həyat - mənim daş qəfəsim.

Qılıncını qından sıyrır,
Qumbaranı tax kəməərə,
Alçaq düşmən əl qaldırır
Ağbirçəyə, südəməərə.

İçimizdən, çölümüzdən
Başımızı qatan qatdı,
Bir gecədə Şəhidlərim
613-ə çatdı.

Vətənimə fitnə boğdu,
Millətəmi söz aldatdı.
Yerdə qalan bu qan bizi
İliyəcək sızıldatdı.

Ağlayanın kini olmur,
Ağrıyanın daş səbri yox.
Külə dönən Xocalıda
Şəhidlərin bir qəbri yox.

Alıb satdı, satıb aldı
Dünyanın qan bazarları.
613 ünvana
Səpələdi məzarları.

Bu say saysa öz yerində
Dağdan böyük dərd olacaq.
Bir gün mənim Şəhidlərim
614 olacaq.

Vətənimin bağlı qalan
Yollarına qurbanım var.
614-cünün
Qollarına qurbanım var.

Xocalının adın çəkən
Oxu yayda saxlamasın.
614-cüyə
Bir nəfər də ağlamasın.

Torpağımın havasını
Yağılara haram edək.
614-cüyə
Xocalıda bayram edək.

614 – tarixin,
Zamanın öz dərsi kimi.
Bu say 416-nın
Taleyimdə tərsi kimi.

Şərqilərim salam versin
Axan Şəhid qanımıza.
614 yazılıb
Hansımızın alınınıza?

Yağılara göstərəcək
Vətən oğlu öz gücünü.
Hansı ana doğub gören
614-cünü!?

Bakı. 18.02.2010

VƏTƏN EŞQİ

Qartal kimi millənərəm göylərə,
Lələyimdə Vətən eşqi görərsən.
Çəmən olub ayağını öpərəm,
Çiçəyimdə Vətən eşqi görərsən.

Tütəyimlə dağı-daşı dindirirəm,
Qılıncımı kəhər ata mindirirəm.
Mən yandıqca alovlanır təndirirəm,
Çörəyimdə Vətən eşqi görərsən.

Alın təri içirərəm bağlara,
Qoşa çiyinim tağbənd olar tağlara.
Dayaq versəm kürəyimi dağlara,
Kürəyimdə Vətən eşqi görərsən.

Sinəm səngər, səngər mənim sipərim,
Tüfəng kimi tətikdədir təpərim.
Ayaqlansa, tapdalansa çəpərim,
Biləyimdə Vətən eşqi görərsən.

Dodağıma toxunandan şərbəti,
Bir-birinə qarışıbdır qürbəti.
Gözlərimdə tapa bilsən həsrəti.
Ürəyimdə Vətən eşqi görərsən.

Bakı, 02.08.2007

MƏN DƏ BU ÖLKƏNİN VƏTƏNDAŞIYAM

Məramın mənzili, məkanı batıb,
Sözümün bazarı, dükanı batıb.
Yalın ayağıma tikanı batıb,
Mən də bu ölkənin vətəndaşıyam.

Südüm səriləndə qaymaq bağlamır,
Barmağım süpürgə, qarmaq bağlamır,
Mənim yaralarım qaysaq bağlamır,
Mən də bu ölkənin vətəndaşıyam.

Alıbdır yarasa, yapalaq haqqı,
Hələ çatmır mənə bir yarpaq haqqı.
Ağac becərdiyim bu torpaq haqqı,
Mən də bu ölkənin vətəndaşıyam.

Həmişə tətikdə, qında durmuşam,
Mən hansı döyüşdə gəndə durmuşam?
Sırada mən səndən öndə durmuşam,
Mən də bu ölkənin vətəndaşıyam.

Caynaq başa düşmür, diş başa düşmür,
Kötük başa düşmür, daş başa düşmür.
Başına döndüyüm baş başa düşmür
Mən də bu ölkənin vətəndaşıyam.

Acların dərini toxları bilmir,
Arxların yükünü çarxları bilmir.
Mənə elə gəlir çoxları bilmir
Mən də bu ölkənin vətəndaşıyam.

İtinin artığı itimə düşmöz,
Axurunda qalan atıma düşmöz.
Mən də harınlasam yadıma düşmöz,
Mən də bu ölkənin vətəndaşıyam.

Bakı, 09.10.2007

ÇATDI

Mələyəndən mələk bezdi,
Mələdənə məzə çatdı.
Tərleyənə köhnə düşdü,
Tərlədənə təzə çatdı.

Un qıt idi, ələk gəzdim,
Böyüdükcə bələk gəzdim.
Bazarlarda ipək gəzdim,
Bazarlığım bezə çatdı.

Qırmancları qızdırdılar,
Bələdçini azdırdılar.
Qula quyu qazdırdılar,
Qulun əli duza çatdı.

Öz yuxumu yoza-yoza,
Ha boylandım qışdan yaza.
Mən susduqca su boğaza,
Kəsək, kötük dizə çatdı.

Yaraşmadı inci mənə,
Göstərdilər küncü mənə.
Güclülərin gücü mənə,
Mənim gücüm sözə çatdı.

Bakı, 01.02.2007

BİRİNCİLƏRƏ XOCALI DƏRSİ

26-sı fevral...
Bu gün birincilərin
Birinci dərsi idi,
Söhbət Xocalı adlı
Dərddən gedəsi idi.
Boz ayın boz günündə
Zəng içəri vuruldu,
Sükutu dinləməkdən
Müəllim də yoruldu,
Uşaqlar da yoruldu.
Bir dəqiqə nə uzun
Zaman ölçüsü imiş,
Susub qarıda duran
Qəmin elçisi imiş.
Müəllim palıd kimi
Öz kökündən laxladı,
Dəsmalını bükərək
Əldə hazır saxladı.
Gözləri böyüyürdü,
Ürəyi döyünürdü
Hirsindən, qəhərindən,
Müəllim danışdı
Xocalı şəhərindən...

- Dünyada analar var
İnsan doğmur, daş doğur! -
Müəllim danışdıqca
Körpələri yaş boğur.

- O gecə İntiqamın
Babası Şəhid olub,

Evi, yurdu - yuvası,
Obası Şəhid olub...

İntiqam hər ovcuna
Mərmi sıxır elə bil,
Qoluna, qucağına
Qəlpə yığır elə bil,
Dəftərinin üstünə
Yağış yağır elə bil.

Müəllim od olsa da
Dünyamızı üşüdən
Buzu əridə bilməz.
Müəllim ağlayanda
Körpə birinciləri
Fələk kiridə bilməz.

26 fevralda
Bəlkə biz hamılıqla
Birincidə oxuyaq.
Görək necə ağlayır
Ağsaqqal müəllim ilə
Yeddi yaşlı bir uşaq.

Baki, 09.09.2009

KÜL MƏNƏ BƏSDİ

Tiyəni qızdırıb sinəmə basma,
 Ürəyimə düşən xal mənə bəsdİ.
 Qürbətİ neynirəm, Vətənimdəki
 Sel oyan, ot basan yol mənə bəsdİ.

İnam olan yerdə güman gəzmirəm,
 Amal atındayam, aman gəzmirəm.
 Umacağım yoxdur, ümman gəzmirəm,
 Gözlərim dolanda sel mənə bəsdİ.

Dünya tora düşüb, zaman qarmağa,
 Zülmət kibrit verdi şam yandırmağa.
 Ərzi möcüzəyə inandırmağa
 Ağzımda alışan dil mənə bəsdİ.

Vaxt hanı diz-dizə qeybət etməyə,
 Öyrənə bilmədim minnət etməyə.
 Xaraba kəndləri cənnət etməyə
 Qərinə demirəm, il mənə bəsdİ.

Üzü dağlaradır yüyürüyüm, yüküm,
 Bu üzdə budağım, o üzdə köküm.
 Gedim yurd-yuvamda bünövrə töküm,
 Ocaq yerindəki kül mənə bəsdİ.

Bakı, 16.03.2009

GÖRMÜŞƏM

Qutunun içində qapqara ilan,
 Qatırın yükündə qutu görmüşəm.
 İti arabada quyruq bulayan,
 Arabanı çəkən atı görmüşəm.

Çiçək toplamışam ömrün yazında,
 Dadına bələdəm mən payızın da.
 Xanımın əlində, qızın nazında,
 Kasıbın cibində qıtı görmüşəm.

Yamacı çəmənsiz, daşı çiçəkli,
 Sarayı süfrəsiz, damı çörəkli,
 Pendiri hünərsiz, şoru ürəkli,
 Ayranı qatıqdan qatı görmüşəm.

Gizlə ədavəti, gözlə ədanı,
 Qandan söhbət açma, alım qadanı.
 Şah təslim edəndə dəmir zindanı,
 Şah təslim olanda matı görmüşəm.

Bazarda qarışıb soğana ərik,
 Kimi üzüm satır, kimi üzərrik.
 Şərab dükənində qızıl bilərzik,
 Zərgər dükənində çatı görmüşəm.

Bakı, 30.03.2009

**DÜNYANIN ÜRƏYİ DAŞDI,
XOCALI**

Nəmli kirpiklərim bulaq üstədi,
Yaran sağalmayır, dağ dağ üstədi,
Daş yox, daş analar ayaq üstədi.
Hələ yanağımız yaşdı, Xocalı,
Dünyanın ürəyi daşdı, Xocalı.

Qara da bizimdir, ağ da bizimdi,
Şəhid də bizimdir, sağ da bizimdi,
Sənin sinəndəki dağ da bizimdi.
Nə dilim, nə aqlım çaşdı, Xocalı,
Dünyanın ürəyi daşdı, Xocalı.

Bu susuz bağ-bağat, bostan nə verdi,
Bu ağrı yağıya, dostu nə verdi,
Adına bağlanan dastan nə verdi?
Qazanlar qaynayıb daşdı, Xocalı,
Dünyanın ürəyi daşdı, Xocalı.

Segahı dinlədik, şüştəri gördük,
Tiyəni tanıdıq, neştəri gördük,
Tarixə, torpağa müştəri gördük.
Çiçək fəslə deyil, qışdı, Xocalı,
Dünyanın ürəyi daşdı, Xocalı.

Barını yağılar yığır, zavallım,
Hələ külün göydən yağır, zavallım,
Ay daşı özündən ağır zavallım.
Daşlara çırpılan başdı, Xocalı,
Dünyanın ürəyi daşdı, Xocalı.

Bir ucdan dən səpir min saça dünya,
İlan dili kimi bu haça dünya.
Haqqı tanımayan bu qoca dünya
Zamanın əlində xışdı, Xocalı,
Dünyanın ürəyi daşdı, Xocalı.

Üzə gülə-gülə gözə girdisə,
Xəzan ələyəcək çiçək verdisə.
Dünya yaranandan, neçə sirdisə,
Gözü ac, əlləri boşdu, Xocalı,
Dünyanın ürəyi daşdı, Xocalı.

Bakı, 26.02.2008

GÖZÜMƏ BİR QOCA KİŞİ GÖRÜNÜR

Dərya da təzədir, dərd də təzədi,
Dərdli qələmimlə dərd üz-üzədi.
Gecə də, gündüz də nə möcüzədi -
Gözümə bir qoca kişi görünür.

Allah, nələr gəlmir ağıma yenə,
Baxmır acığıma, ağrımaya yenə.
Nəvəmi basıram bağrımaya yenə
Gözümə bir qoca kişi görünür.

Budaq təzə-təzə bar göstərəndə,
Yaxalar açılıb qar göstərəndə,
Qızlar əmilərə yer göstərəndə
Gözümə bir qoca kişi görünür.

Sevinsəm sevilib sayılan kimi,
Yerimdən qalxıram bayılan kimi.
Yuxum zəhər olur ayılan kimi -
Gözümə bir qoca kişi görünür.

Nə əli ətəklilik, ələyi unluq,
Nə qiymət veriblər, nə yaxşı donluq.
Cibində əllilik, əlində onluq
Gözümə bir qoca kişi görünür.

Yetim uşaq kimi sözə baxanda,
Kirpiyimi ütən közə baxanda,
Gözələ baxanda, gözə baxanda
Gözümə bir qoca kişi görünür.

Hələ saralmadım, hələ solmadım,
Bu necə nağıldı, agah olmadım.
Olanı boynuma aldım - almadım
Gözümə bir qoca kişi görünür.

Şəkil çəkən imiş sən demə illər,
Birində tələbə, birində əsgər...
Şəkillər təsəlli verənə qədər
Gözümə bir qoca kişi görünür.

Məni barmağında taxıb üsküyə,
Günümü bələdi bir göy əskiyə.
Qorxumdan baxmıram evdə güzgüyə,
Gözümə bir qoca kişi görünür.

Yurdun hər şairdə amanatı var,
Hələ ilhamının köhlən atı var.
Özümlə gözümün zarafatı var -
Gözümə bir qoca kişi görünür.

Bakı, 06.04.2009

BU ŞAİRDƏN NƏ İSTƏYİR BU MİLLƏT

Qul deyilsən qılığına girəsən,
Sual vermir cavabını verəsən,
Bu şairə nə veribdir görəsən;
Qismətində neçə əzab, əziyyət,
Bu şairdən nə istəyir bu millət?

Nə sevməyi, nə söyməyi zarafat,
Qırat deyil hər yalmanı qara at.
O şairə şaha layiq mükafat,
Bu şairə nə bir şahı, nə qiymət,
Bu şairdən nə istəyir bu millət?

Yavan əti, yağlı əti şiş görür,
Bədən var ki, hər işini diş görür.
Millət var ki, nərdivanla iş görür,
Millət var ki, badalağı qiyamət,
Bu şairdən nə istəyir bu millət?

Ürəyini odda özü yandırır,
Kirpiyini yurdun közü yandırır,
Dodağını "Vətən" sözü yandırır.
Bu millətdən ummayıbsa mərhəmət,
Bu şairdən nə istəyir bu millət?

Kürsü var ki, çürük dişək laxlayır,
Tamah yıxıb, tanrı onu saxlayır,
Bəxti gülən timsah kimi ağlayır.
Yeddi yerə kül tökübsə bir külfət,
Bu şairdən nə istəyir bu millət?

Əyilməyir, şax yeriyr, düz gəzir,
Yarasına bağlamağa buz gəzir,
Dərviş olub ömrü boyu söz gəzir.
Qələminin ucundadır səltənət,
Bu şairdən nə istəyir bu millət?

Sübhə qədər yana bilən şamı yox,
Təmtəraqlı sarayı yox, damı yox,
Damağında naz-nemətin tamı yox.
Bu şairə nə veribdir məmləkət,
Bu şairdən nə istəyir bu millət?

İçindədir dəli tufan, zəlzələ,
Hələ bəmədən qalxmayıbdır o zilə,
Ha yüyürür, çata bilmir mənzilə.
Dərd uzundur, uzanacaq bu söhbət,
Bu şairdən nə istəyir bu millət?

Dildə çəkmir susan dilin dərdini,
Şəllənibdir neçə ilin dərdini,
Kef çəkməyir, çəkir elin dərdini.
Bu millətdən soruşuram nəhayət,
Bu şairdən nə istəyir bu millət?

Bakı, 02.07.2007

KİRİ, BALA

Biri varmış, yenə də var,
Yenə yoxmuş biri, bala.
Əzəl gündən bulanıq su
Aparmayıb kiri, bala.

Bir tərəf gün, bir tərəf çən,
Hamı olmur zəmi biçən.
Könlündən hər dərya keçən
Keçə bilmir Kürü, bala.

Yanaş, yapış çuxasından,
Dürmək düzəlt yuxasından.
Səs eləmə, yuxusundan
Oyadarsan şiri, bala.

Nəm yanaq yaş saxlamayır,
Tox aca aş saxlamayır.
Hər diri baş saxlamayır,
Mən ölü, sən diri, bala.

Zirvədəki qış danışmır,
Yuvadakı quş danışmır,
Başımızda daş danışmır,
Sən də kiri, kiri, bala.

Bakı, 12.09.2007

*Ağrılı-acılı
dünya*

* * *

**Dünya özünü qələmsiz yazan müəllif,
dünya haqqında kitab yazan müəllifləri
saf-çürük edən ədalətli redaktordur.**

* * *

**Dərin biliyini can-başla başqalarına
öyrədən adam müdrik, dayaz düşüncəsini
başqalarına sırıyan nadandır.**

* * *

**Birinin gözünə girmək üçün başqa
birisinə qara yaxan, böhtan atan şərin
"səlahiyyətli" nümayəndəsidir**

BU DÜNYA

Başına dolanıb boyunu sevdim,
Boynumun kökündən basdı bu dünya.
Tiyəsinin gözü dərimə düşdü,
Məni ayağımdan asdı bu dünya.

Gah ərk eyləyəndi, gah ərköyündü,
Ağlatdıqlarına gülüb öyündü.
Bəzən yas evində toydu, düyündü,
Bəzən toy evində yasdı bu dünya.

Mənə tamah deyil, tapmaca verdi,
Dərdimə nə qapı, nə baca verdi.
Əsənin dizini qılınca verdi,
Kəsənin üstündə əsdi bu dünya.

Gah mələk donunda şeytandı, cindi,
Gah ipək geyinib köpəyə mindi.
Qozbel qarı kimi dindi, deyindi,
Mərmər heykəl kimi susdu bu dünya.

Cəbri, səbri ilə təsəllim oldu,
Nə qələbə çaldı, nə təslim oldu.
Gözü əldə qalan müəllim kimi
Mənim qiymətimi kəsdi bu dünya.

Bakı, 28.01.2007

TORPAQ LAYLA ÇALIR

(Anam Aynanın xatirəsinə)

Oğluna - uşağına özünü fəda etdi,
Əlimə, ayağıma bircə tikan batmadı.
Mənə həyat verməyə anamın gücü yetdi,
Anamı yaşatmağa mənim gücüm çatmadı.

Analar gözlərinin nurunu itirirlər,
Ocaq kimi alışan yarpaq kimi saralır.
Analar oğulları bətnində gətirirlər,
Oğullar anaları çiyində yola salır.

Bəzən sinəyə sığan sığışmayır dastana,
Hər alın bu dünyaya bir kitab gətiribdir.
Dərdə dözə bilməyib oğul itirən ana,
Ana itirən oğul dərdə tab gətiribdir.

Bu torpaq anaları qucağına alır ki,
Kırpıqları köz ilə üz-üzə dayanmasın.
Anamın laylasını torpaq elə çalır ki,
Anam şirin yuxudan bir daha oyanmasın.

Başımızın üstündən yüz bulud gəlib keçir,
Dünya gümüş gölləri sonasız qoya bilmir.
Kimisi gora köçür, kimisi gəlin köçür,
Ana Vətən milləti anasız qoya bilmir.

Bakı. 30.01.2008

UŞAQLAR TEZ QOCALIR

Misgər misdə tapır misgərliyini,
Dəmirə nə çəksə öz pası çəkir.
Əsgər gedənlərin əsgərliyini
Az qala atası, anası çəkir.

Dişi kəsməyənin kəsir damağı,
Suallar can alır, cavab can verir.
Neçə ali məktəb - alim bıçağı,
Ataların cibi imtahan verir.

Qoçlar bu döyüşdə qırır buynuzun,
Dünya qara qazan, qara kasadı.
Qəyyumlu axmağın əlləri uzun,
Diplomlu aqilin dili qıسادı.

Ayran dadı yoxdur bayram aşında,
Şərab içəndə də gözümüz yaşdı.
Təbimiz coşanda dəb yarışında
Başa səpdiyimiz haram şabaşdı.

Çənəmiz sürünür çənin dalınca,
Nə mənə, nə sənə cangüdəndən düşür.
Dəli tək gedirik dənizin dalınca,
Uşağın saçına evdə dəndən düşür.

Borclular ömrü də borc alır indi,
Qeyrət çəkmənilər hələ ət çəkir.
Uşaqlar elə tez qocalır indi,
Adam yaşamağa xəcalət çəkir.

Bakı, 09.04.2007

NAĞIL QALMADI, ALLAH

Oğullar don geyinib bu milləti güldürür,
Bu milləti ağladan oğul qalmadı, Allah!
Gəlinlərin başına noğul səpən nənələr,
Nənələrin ovcunda noğul qalmadı, Allah!

Qandal sənin qoluna vurulubsa bələkdən,
Bal arısı da olsan, bal gözləmə çiçəkdən.
Qıfıllar ağızları elə sevdi ürəkdən,
Sandıqların ağızına qıfıl qalmadı, Allah!

Bir sehirlilə çırağam, sirri saxlayan mənəm,
Dərdlə baş-baş verib kitab bağlayan mənə.
Bu bəxtəvər ölkədə bircə ağlayan mənəm,
Bircə məndən savayı paxıl qalmadı, Allah!

Yumurta boyadılar vicdanımın qanına,
Əli qana batanlar and içdi vicdanına.
Gəmirənlər darışdı xırmanların canına,
Xırmanlarda toxumluq taxıl qalmadı, Allah!

Alanlar alamançı, çalanlar çapardılar,
Nə haraya yetdilər, nə haray qopardılar.
Ağıllılar ağılı süpürüb apardılar,
Arxada qalanlara ağıl qalmadı, Allah!

Elə bildim əllərim daşdan koma tikəndi,
Qəlbim qəm dəlisidir, gözlərim nəm çəkəndi.
Daha məni aldadan nağıllar da tükəndi,
Nəvəmə danışmağa nağıl qalmadı, Allah!

Bakı, 17.03.2007

SÖYÜR

Yolunu azanlar gözünü yumub
Dinənin varına, yoxuna söyür.
Yoxdan yorulanlar, yoxdan bezənlər
Gizlində, aşkarda çoxuna söyür.

Yolu yox məsləki pul olanların,
Çuxası cırılmır çul olanların.
Aclar tamahına qul olanların
Toxumuna söyür, toxuna söyür.

Tamaşa bazarın, səhnə bazarın,
Arxı suzuz qoyan dəhnə bazarın.
Köhnə kişilər var, köhnə bazarın
Təzə qiymətinə, nırxına söyür.

Ortadan ikiqat əyilən yazıq,
Gündə qırx quldura söyülən yazıq,
Hər qarı döyəndə döyülən yazıq
Bağlı qapıların qırxına söyür.

Gülləsi, oxu da söyüş yiyəsi,
Axarı, arxı da söyüş yiyəsi.
Dünyanın çarxı da söyüş yiyəsi,
Söyən bu dünyanın çarxına söyür.

Bakı, 04.08.2006

QABAĞINDA

Neçə qış əriyibdir
Yazımın qabağında.
Neçə yaz qışa dönüb
Buzumun qabağında.

Dağ görmüşəm düz olub,
Tül görmüşəm bez olub.
Duzlular duzsuz olub
Duzumun qabağında.

Yağış göydən tökübdür,
Büküləni bükübdür.
Yoxuşlar diz çökübdür
Dizimin qabağında.

Yaraq yara bilməyib,
Yollar yora bilməyib.
Heç kəs dura bilməyib
Sözümün qabağında.

Gözləri nazlanan var,
Gözündə izlənən var.
Gözümdən gizlənən var
Gözümün qabağında.

Bakı, 29.08.2009

ÖMÜR ÜYÜDƏN ÜRƏK

Başıma ələyib ələdiyini,
Gərrib sinəsini dərdə ürəyim.
Mənə gözəlliyin elədiyini
Bir özüm bilirəm, bir də ürəyim.

Gül-çiçək bitirib bu dəərə, bu dağ,
Qayalardan qopan daş mənim olub.
Əlim ürəyimin üstündə yarpaq,
Gözüm ürəyimin düşməni olub.

Dərdi dərbədərdir, qəmi yerbəyer,
İmarət istəmir, əsarət bəsi.
Qəfəsdəki quşa azadlığı ver,
Mənim ürəyimə əsir rütbəsi.

Üzünü göstərmir sevəm boyunu,
Sevinci bir selin səsi-küyüdür.
Dəyirmanə gələn arxın suyunu
Çarxına dolayıb ömür üyüdür.

Əkdiiy neçə yol çayıra çıxıb,
Daha çəmənə də, çəni də sevməz.
Bir dəfə köksümdən bayıra çıxıb
Gördüyümü görsə, mənə də sevməz.

Bakı, 12.10.2006

ÇIXIB GETDİ

Çomağıma diş qıcadı,
Hürdü, qovdum, çıxıb getdi.
Yabısını ora-bura
Sürdü, qovdum, çıxıb getdi.

Nə kar oldu, kara gəldi,
Balıq kimi tora gəldi.
Palazını hara gəldi
Sərdi, qovdum, çıxıb getdi.

Pilə-pilə piy saxladım,
Batmışını çox yağladım.
Gözlərini ha bağladım,
Gördü, qovdum, çıxıb getdi.

Fil elədi hində falı,
Dilə tutdu neçə lalı.
Dəymişi yox, durub kalı
Dərdi, qovdum, çıxıb getdi.

İz axtarma, rədd axtarma,
Dağa çıxıb dərd axtarma.
Buralarda mərd axtarma,
Mərdi qovdum, çıxıb getdi.

Bakı, 09.08.2007

SUSUR BİR-BİR

Əsə-əsə evə dönür
Əsir bir-bir, yesir bir-bir.
Çatımızı, ipimizi
Bıçağımız kəsir bir-bir.

Oxuyuruq, avaz daşır,
Üşüyürük, ayaz daşır.
Ağlayırıq, Araz daşır,
Bağımızı basır bir-bir.

İçib Ayın işığından,
Doyduq qanın qaşığından.
Qəssab qardaş aşığından
Kəsdiyini asır bir-bir.

Dərdə düşdük biz dəlilər,
Ley olduqca bu leylilər.
Taleyindən gileyilər
Bu dünyadan küsür bir-bir.

Qapısını kim döyübsə,
Hürəninə kim söyübsə,
Qulağına nə dəyibsə
Danışanlar susur bir-bir.

Bakı, 03.07.2005

KÜLÜMÜZÜ HARA TÖKƏK

Baltamızı baltalayan, dəhrəmizi yonan gördüm,
Əyridimdik bayquşları uçuq dama qonan gördüm.
Dağlarımız dağlananda yurdumuzu yanan gördüm -
Külümüzü hara tökək?

Dabbağından "toş" deyənlər kəhər ata mindirilir,
Gic görəndə, bic görəndə hərə bir cür dindirilir.
Bacamızdan tüstü qalxır, ocağımız söndürülür -
Külümüzü hara tökək?

Qollarımız qara quldu, əlimizlə bağ salırıq,
Elə bil ki, yağların gözlərinə ağ salırıq.
Külümüzü sovururlar, çiynimizdə tağ salırıq -
Külümüzü hara tökək?

Sən bulaqdan ömür istə, selin ömrü başqa şeydi,
Ləl yellənən lələk deyil, ləlin ömrü başqa şeydi.
Gülün ömrü göz qırpımı, külün ömrü başqa şeydi -
Külümüzü hara tökək?

Xam at kimi kişnəyən var xam şəkərin altda qalır,
Şah gədəya boyun əyir, xan nökərin altda qalır.
Gah qəlpələr parçalayır, gah təkərin altda qalır -
Külümüzü hara tökək?

Barmaq boyda qara kömür mat qoyursa beş kağızı,
Əlli yerə möhür gupa, neyləyirəm boş kağızı.
Yeri-yurdu qazanda da külün yaşı - yaş kağızı -
Külümüzü hara tökək?

Darağımız orağ olub - qabağında tel dayanmır,
Gözləriniz bulananda qənsərinde sel dayanmır.
Allah, sənə qurban olum, başımızda kül dayanmır -
Külümüzü hara tökək?

Bakı, 10.07.2005

NƏ EHTİYAC

Yanan çöpü söndürməsən,
Sönməyinə nə ehtiyac.
Sönən şamı yandırmasan,
Yanmağına nə ehtiyac.

Bir zindana dəymədirsən,
Çəkiç kimi döymədirsən,
Polad olub əymədirsən,
Sınmağına nə ehtiyac.

Susuz bağdan bəhrə çıxmaz,
Hər dəmirdən dəhrə çıxmaz.
Bu kötükdən nehrə çıxmaz,
Yonmağına nə ehtiyac.

Qartal görsən bircə kərə,
Sürünərsən dərə-dərə.
Bu hünərlə zirvələrə
Qonmağına nə ehtiyac.

Bu yolları oban gedib,
Atan gedib, baban gedib.
Qanan qana qurban gedib,
Qanmağına nə ehtiyac.

Bakı, 16.04.2007

DƏRMANSIZ DƏRD

(Bacım Şövkətin aziz xatirəsinə)

Yol çınqıldan, hasar daşdan,
Ayağını əzmə, bacım.
Göz yaşını inci bilib
Yanağına düzmə, bacım.

Bu ocağın közü üstə,
Bükülmüşük dizi üstə.
Üzülmüşük üzü üstə,
Ürəyini üzmə, bacım.

Gördüyün yurd zillətdədi,
Yatdığın ev zülmətdədi.
Günəş batıb, qürbətdədi,
Qaranlığı süzmə, bacım.

Göz göynədi yaşın altda,
Şuma döndük xışın altda.
Dərddən ağır daşın altda
Dərdə dərman gəzmə, bacım.

Bakı. 17.06.2011

DÜNYANIN YERİNƏ

Ayağımı açıb yolu bağladın,
Boğazıma baxıb ipi yağladın,
Sən içində gülüb, üzdə ağladın.
Torundan süründüm pirinə sənin,
Dünya, qadan alım, incimə məndən -
Xəcalət çəkirəm yerinə sənin.

Düşdüyüm quyuya tələ salmısan,
Ağzımı həmişə çölə salmısan,
Əlimi ətəkdə ələ salmısan.
Aldandım donuna, dərinə sənin,
Dünya, qadan alım, incimə məndən -
Xəcalət çəkirəm yerinə sənin.

Cadar xəlbini ələk bilmişəm,
Falını, felini fələk bilmişəm,
Şeytanını maral, mələk bilmişəm.
Dolandım çarmıxa, pərinə sənin,
Dünya, qadan alım, incimə məndən -
Xəcalət çəkirəm yerinə sənin.

Başımın üstündə daş görürəm mən,
Çaşmışam, hər şeyi çaş görürəm mən,
Yad gülür, gözümdə yaş görürəm mən.
Kürün də bəs etmir kirinə sənin,
Dünya, qadan alım, incimə məndən -
Xəcalət çəkirəm yerinə sənin.

Sulara tamarzı bağ da ölüdür,
Torpağı tapdanan tağ da ölüdür,

Ölüdən utanan sağ da ölüdür.
Baxdıqca ölünə, dirinə sənin,
Dünya, qadan alım, incimə məndən -
Xəcalət çəkirəm yerinə sənin.

Bakı, 25.02.2007

İMTAHAN EDİR

Dolanıb körpənin əl-ayağına
Kəndirlər bələkdən imtahan edir.
Çöllərə dağıdıb bal arısını
Dünya gül-çiçəkdən imtahan edir.

Gah bəmdə hönkürdür tütəyi dünya,
Gah zilə qaldırır kötəyi dünya.
Doğrayıb əl çatan ətəyi dünya,
Əlləri ətəkdən imtahan edir.

Niyyəti qaranın üzü qırmızı,
Həmişə hər əldə qoşa parpızı.
Gürzələr güzgüdən xəbərsiz qızı
Bəzəkdən, düzəkdən imtahan edir.

Yuxusu dən görür gecə acın da,
Dırnaq tökənlər var dağ yamacında.
Barama qurdunu qoz ağacında
İt döyən ipəkdən imtahan edir.

Gün döyüb qaraltdı ormansızları,
Ağrılar öldürdü dərmansızları.
Təndirin başında xırmansızları
Xırmanlı çörəkdən imtahan edir.

Bakı, 09.09.2007

İNDİ

Quraqlıqdır, su quruyub dəhnədən,
Ələ gəlmir ələk indi, lək indi.
Əldə oraq əkdiyimi biçmişən,
Ləkə əyil, əyri ləki ək indi.

Quru qalıb, yandırmısan yaşları,
Saymamışam daşa dəyən başları.
Ətəyinə topladığın daşları
Ətəyindən aşır indi, tök indi.

İt hürmürdü, iti idi bıçağın,
İlan əkdi, gürzə doğdu qucağın.
Yavaş-yavaş öləziyir ocağın,
Ocaqsızın çəkdiyini çək indi.

Tufan olub söndürmüşən şamları,
Qanımızla doldurmuşan camları.
Qurduğumuz qara-qara damları
Başımıza çökdürmüşən, çök indi.

Hay balası, sən danışma həyadan,
Xəbərim var söykəndiyin payadan.
Anqırmısan, eşşək uçub qayadan
Nal gəzirdin, nallarını sök indi.

Bakı, 19.01.2009

ÇÖKDÜRƏCƏK BU DÜNYA

Qadan alım, qara daşı ətəkdən
Tökdürübdür, tökdürəcək bu dünya.
Qürbət adlı komasını qəribə
Tikdiribdir, tikdirəcək bu dünya.

İstəyirsən yarpaq kimi əs, baba,
İstəyirsən bu dünyadan küs, baba.
Kasıbların komasını kasıba
Sökdürübdür, söndürəcək bu dünya.

Əlindədir fərmanı da, gücü də,
Doğulacaq dahisi də, gici də.
Kol dibində zinanı da, bici də
Əkdiribdir, əkdirəcək bu dünya.

Tərəzisi çətin gələ taraza,
Ar etməyib, etməyəcək Araza.
Çox palazdan qaçanları palaza
Bükdürübdür, bükdürəcək bu dünya.

Nağaranı çaldıracaq naqqala,
Haqqı çatır haqq alandan haqq ala.
Sürüləri canavara, çaqqala
Hürküdübdür, hürküdəcək bu dünya.

Yüz yaşına çatdırıbdır yüzünü,
Bircə dəfə yalamayıb sözünü.
Doymasan da bu dünyadan gözünü
Çəkdiribdir, çəkdirəcək bu dünya.

Dedirdibdir deyilməzi həmişə,
Yedirdibdir yeyilməzi həmişə.
Nə bilmisən, əyilməzi həmişə
Çökdürübdür, çökdürəcək bu dünya.

Bakı, 21.03.2009

GƏZİR

İşi-gücü yoxdur bunun,
İşdaha bax, işvə gəzir.
Saçlı qıza keçəl deyib,
Keçəl qızda cilmə gəzir.

Çaydan vurub, çöldən keçib,
Yəhər nədir, çuldan keçib.
Civə axıb cildən keçib,
Cilin üstə civə gəzir.

Tökülməsə tər zəmiyə,
Yaxın gəlməz zər zəmiyə.
Zalım girib zirzəmiyə
Zirzəmidə zirvə gəzir.

Şiri minib dələ tutan,
Məni şirin dilə tutan,
Şoru satıb şələ tutan,
Şelli gəzir, Şəlvə gəzir.

Mat qalanı mürğü tutub,
Məlik gəlib mülkü tutub.
Toyuqları tülkü tutub,
Tara çıxıb bivə gəzir.

Qaya uçub, daş yol kəsib,
Qar tıqlanıb, qış yol kəsib.
Dəllək bizi beş yol kəsib,
Yenə bizə kirvə gəzir.

Nə qızılsan, nə də gümüş,
Atın üstədən aşağı düş.
Dəvə görə, burdan sürüş,
Divlər gəlib dəvə gəzir.

Bakı, 15.01.2009

GÖRƏ-GÖRƏ GƏLƏN VAR

Qana batıb, qanqalı
Dərə-dərə gələn var.
Qarpızlı qoltuqlara
Girə-girə gələn var.

Ələ salıb zamanı,
Ələ gəlmir imanı.
Bataqlığa samanı
Sərə-sərə gələn var.

Ova çıxma oylağa,
Çay axıdar çaylağa.
Sürüsünü yaylağa
Sürə-sürə gələn var.

Özünü salma zora,
Üzünü tut bazara.
Dağı alıb hasara
Hörə-hörə gələn var.

Zəli eşqi qanında,
Sümük eşqi canında.
Hürdürənin yanında
Hürə-hürə gələn var.

Gəlib bizi kor basa,
Evə girə yarasa.
Aldığını harasa
Verə-verə gələn var.

Gedib gəzdim hər yanı,
Gördüm lütü, üryanı.
Görmədiyin dünyanı
Görə-görə gələn var.

Bakı, 30.07.2009

HÜNƏRİN VAR

Xətrinə kim dəyəsidə,
Əliyə gül, Vəliyə gül.
Tələdəki tülküyə yox,
Dərədəki tələyə gül.

Çəmaq alıb kəllə gəzmə,
Gül görəndə güllə gəzmə.
Yazda gülüb çillə gəzmə,
Gülşən, qışda çilləyə gül.

Başə keçəl küldən düşüb,
Güldürənlər əldən düşüb.
Zəli görən zildən düşüb,
Zildəsənsə, zəliyə gül.

Hər axan su duru deyil,
Hər soyulan dəri deyil.
Ölü ölüb, diri deyil,
Dirisənsə, ölüyə gül.

Bu cahanın camı gülər,
Bələdçisi, xamı gülər.
Ağıllıya hamı gülər,
Hünərin var, dəliyə gül.

Bakı, 02.04.2010

UDUZMUŞAM

Hər yetənin əllərini
Sıxma, sıxıb uduzmuşam.
Güləşəndə ev yıxanı
Yıxma, yıxıb uduzmuşam.

Bir söz deyən qulağına,
Yadı çəkmə qucağına.
Yaş odunu ocağına
Yığma, yığıb uduzmuşam.

Demilər dəm çəkən yerə,
Qələmlər qəm çəkən yerə,
Gözlərin nəm çəkən yerə
Yağma, yağıb uduzmuşam.

Quru dünya quramalı,
Halal bildi haram malı.
Kor ilan, koramalı
Boğma, boğub uduzmuşam.

Tökülmüşdüm mən tunc kimi,
Qırılmışam qulunc kimi.
Öz qınından qılinc kimi
Çıxma, çıxıb uduzmuşam.

Həvəslənmə həvə səmtə,
Gəbə kəsən bivə səmtə,
Dərdin alım, dəvə səmtə
Baxma, baxıb uduzmuşam.

Min budağa mindiyimdən
Dən küsübdür dimdiyimdən.
Qorxa-qorxa sevdiyimdən
Qorxma, qorxub uduzmuşam.

Bakı, 18.12.2008

ÖLÜM ŞAİRLƏRİ YAMAN TEZ SEVİR

Nüsrət Kəsəmənlinin xatirəsinə

Kəfən qara divin ağ əlcəyidi,
Başdaşı qismətin daş pencəyidi.
Ölüm qardan çıxan qarçıçəyidi -
Ölüm şairləri yaman tez sevir.

İlləri yalayıb yeyir duz kimi,
Dili şaxta kimi, əli buz kimi.
Erkən eşqə düşən qara qız kimi
Ölüm şairləri yaman tez sevir.

Kabab bişirənə kitab yazdırmır,
Beli bükülənə qəbir qazdırmır.
Yüz yaşlı babaya ürək qızdırmır -
Ölüm şairləri yaman tez sevir.

Sevinir budaqlar qırılan kimi,
Dodaq yeddi yerdən yarılan kimi.
Şair gözəlliyə vurulan kimi
Ölüm şairləri yaman tez sevir.

Həsrət də, kədər də göz dəlisidi,
Hər könül sevənin öz dəlisidi.
Deyəsən ölüm də söz dəlisidi -
Ölüm şairləri yaman tez sevir.

Bakı, 17.10.2003

DÜNYANIN TƏRİFİ

Bezi basıb mən sinəmə saz kimi
İpəyini təriflədim dünyanın.
İt arısı hücum çəkdi üstümə,
Pətəyini təriflədim dünyanın.

Karı çoxdur, kalı çoxdur kütündən,
Bərk yapışdım kotanıdan, çütündən.
Elə qorxdum sürüsünün itindən
Köpəyini təriflədim dünyanın.

Ləzzət etdi ona boyun burmağım,
Balığına ilişmədi qarmağım.
Ətəyinə dəyməsə də barmağım
Ətəyini təriflədim dünyanın.

Əzəl gündən ətək biri, əl biri,
Əl vermədi, ələ verdi əlbiri.
Göydə gördüm çox fırlanan xəlbiri,
Ələyini təriflədim dünyanın.

Səsə saldı nəfəsimi dərəndə,
Qəfəs verdi qanadımı gərəndə.
Üzü üstə mənə yerə sərəndə
Küləyini təriflədim dünyanın.

Kirpiyimi kül daradı, köz ütdü,
Kiçik idim, hər sözümü böyütdü.
Dəyirmanı mənə arpa üyütdü,
Köpəyini təriflədim dünyanın.

Üzən üzdü, batan batdı gölündə,
(Dəyəərə bax düyəsində, dölündə.)
Dayansam da darvazanın çölündə
Gərdəyini təriflədim dünyanın.

Qoğal verib kiritmədi cığalı,
Dara çəkdi davakarı, dağalı.
Bir gün gördüm tənlik deyil sığalı,
Kötəyini təriflədim dünyanın.

Bakı, 24.03.2009

ÖLƏN AMALIN ABİDƏSİ

Gör bizi apardı nağıllar hara,
Söhbətlərin çoxu söz körüyüdü.
Ağılsız adamın ağıllılara
Verdiyi mükafat at hörüyüdü.

İçində mat etmək təpəri varsa,
Bir at gedişinə mat olacaqsan.
Qarşında qadağa çəpəri varsa,
Qoruqdan tutulan at olacaqsan.

Südün arxasınca mələmədinsə,
Zaman pambıq ipi, dünya hanadı.
Könlündən keçəni söyləmədinsə,
Həyat sənin üçün həbsxanadı.

Dolu dağar dedim boş səbətlərə,
Bilirəm ürəyim nə zillət çəkir.
Deyə bilmədiyim həqiqətlərə
Dediyim yalanlar xəcalət çəkir.

Canından keçibdir zərgər zər üçün,
Ləl nəyə bəzəkdir, ləkə nələrə.
Yaza bilmədiyim şərqilər üçün
Məni çəkərsiniz məhkəmələrə.

İçimi kim bilər özümdən başqa,
Cibimə nə qələm, nə badə qoyun.
Mənim ürəyimdə boğulan haqqa
Qəbrimdən qəlbidə abidə qoyun.

Bakı, 10.12.2006

MÜKAFAT DÜŞMÜR

Ələ gəlməsə də kömürü, közü,
Palıddan ötədir söyüdü sözünü.
Göy yerə gəlsə də, tək bircə üzünü,
Sifəti olana mükafat düşmür.

Daraq bəxtəvərdir tel arasında,
Yubanıb ləngimə yol arasında.
Elə qurban olum, el arasında
Hörməti olana mükafat düşmür.

Nə fəlsən, nə də ki, dəvəsən, bala,
Babalım boynuna, nəvəsən, bala.
Gərək düşməni də sevəsən, bala,
Nifrəti olana mükafat düşmür.

Hara fırlandısa fərman gəlmədi,
Doğanaq ha doğdu, qatman gəlmədi.
Ağır oturanlar batman gəlmədi,
İsməti olana mükafat düşmür.

Mən səyyah olmuşam bu sənətəcən,
Gördüyümü gördüm siyasətəcən.
Mükafat gözləmə, qiyamətəcən,
Qiyməti olana mükafat düşmür.

Hər tiyə qılncıdır qeybət olmasa,
Hər qılnc tiyədir qeyrət olmasa.
Mükafatı unut, zəhmət olmasa,
Zəhməti olana mükafat düşmür.

Bakı, 20.07.2007

ÇÖRƏK İMTAHANI

Cənnətdən qovulduq tamah üstündə,
O vaxtdan qapısı bağlı qalıbdır.
İmarət tikmişik günah üstündə,
Yadda nə qalıbsa, yağlı qalıbdır.

İpək tüstüləyən təzəkdən doyub,
Bez ilə bazarı bezdirən də var.
Çörəyi dizinin üstünə qoyub
Papağı başında gəzdiren də var.

Çörək bişirəndən ələyi alıb
Xırmana, xəlbirə dən səsləyirlər.
Yetimin əlindən çörəyi alıb
Can-can söyləyənlər can bəsləyirlər.

Torpağı olanın buğdası bitər,
Başında nə varsa ağıl göyərtmir.
Ovcumdakı qabar, alnımdakı tər
Zəmi yetişdirmir, taxıl göyərtmir.

Qələmlə dərdiyim gah qəpik, gah qəm,
Üstümə çörəyin şilləsi gəlir.
Çörəyin dalınca evdən gedirəm,
Dalımca süpürgə şələsi gəlir.

Toxlara köksümü ötürmürəm ki,
Birdən oyanarlar şirin yuxudan.
Çörəyi dilimə gətirmirəm ki,
Qarnım vicdanımı satar qorxudan.

Hər gün qarşısında çökə bilərəm,
Süfrəmizi açmaz, bükməsə məni.
Dəvənin yükünü çəkə bilərəm,
Çörək imtahana çəkməsə məni.

Bakı, 20.07.2007

DÜNYA MƏNİ, MƏN DÜNYANI

Aramıza kim girdisə
İkimiz də qara gürzə.
Sevməyirik nə sirdirsə
Dünya məni, mən dünyanı.

Gah yananı dondururuq,
Gah donanı yandırırıq.
Çırpı kimi sındırırıq
Dünya məni, mən dünyanı.

Qaralmışıq, ağarmışıq,
Bağırdıblar, bağarmışıq.
Tamaşaya çağırışıq
Dünya məni, mən dünyanı.

Kül qarışıb kündəmizə,
Yuxu getmir didəmizə.
Borclu bildik dədəmizə
Dünya məni, mən dünyanı.

Haray yoxdur, həyamızdan,
Söyüş çıxır hər ağızdan.
Utandırdıq anamızdan
Dünya məni, mən dünyanı.

Yaramızı qanadırıq,
Qazanda qan qaynadırıq.
Çırtma vurub oynadırıq,
Dünya məni, mən dünyanı.

Ömür - kömür, zaman - körük,
Ağladırıq, güldürürük.
Məzələnib öldürürük
Dünya məni, mən dünyanı.

Çapıb dəydi çər çənəmə,
Uzun çəkdi çərənnəmə.
Yoldaş etdik cəhənnəmə
Dünya məni, mən dünyanı.

Qızıb kabab şişi kimi,
Ət gəzirik vəhşi kimi.
Aldadırdıq kişi kimi
Dünya məni, mən dünyanı.

Hər kəllədə bir cür hava,
Qan-qan deyib çıxdıq ova.
Namərd etdik qova-qova
Dünya məni, mən dünyanı.

Danlamışıq, dolamışıq,
Tüpürmüşük, yalamışıq.
Yumşaq desəm, dolamışıq
Dünya məni, mən dünyanı.

Bakı, 21.04.2009

GEDİR

Üzümüzə gülə-gülə
Qapaz gəlir, şillə gedir.
Hara getsək belimizdə
Şələ gəlir, şələ gedir.

Ürək qızdır bir simsara,
Hələ axır seldə Sara.
Bu dünya bir karvansara,
Ağa gəlir, kölə gedir.

Əlli sözdən qırxı quyu,
Arxda ölür arxın suyu.
Zaman adlı çarxın suyu
Hələ gəlir, hələ gedir.

Əy deyirlər, əyişirik,
Döy deyirlər, döyüşürük.
Yorulanı dəyişirik,
Qandal gəlir, tələ gedir.

Haçalayıb haça dünya,
Çətin bizdən qaça dünya.
Min illərdir qoca dünya
Belə gəlib, belə gedir.

Bakı, 16.06.2010

BARMAQLI, QARMAQLI DÜNYA

Ağıllını ayaqyalın gəzəndə
Axmağına ilişirsən dünyanın.
Saqqalına güvənəndə hər dəfə
Sarsağına ilişirsən dünyanın.

Qohum-qardaş qulağını deşəndə
Armud gəzir ayı sənin meşəndə.
Bir ceyranın sorağına düşəndə
Çolağına ilişirsən dünyanın.

Nə zilə çıx, nə çölə çıx, nə cəngə,
Yem gəzəndə yem olursan pələngə.
Gəndən-genə gözün dəyir tüfəngə,
Çaxmağına ilişirsən dünyanın.

Səhər durub yol üstünə çıxırsan,
Qaçan ata, hürən itə baxırsan.
Əllərinə toy xınası yaxırsan,
Dırmağına ilişirsən dünyanın.

"Beş" bilənə yapışdırır "iki"ni,
Əyri qələm tərپətməyir tükünü.
Şəllənəndə beş ulağın yükünü
Ulağına ilişirsən dünyanın.

Boylanırsan gedişinə, köçünə,
Kimi keçə, kimi harda keçinə.
Adın düşmür bir dəftərin küncünə,
Qulağına ilişirsən dünyanın.

Havayıdır yorğa atı yormağın,
Dodağımı kötük kimi yarmağın.
Bal kəsənə uzananda barmağın,
Barmağına ilişirsən dünyanın.

Al deyirlər, alıq düşür könlünə,
Qıl verirlər, qılıq düşür könlünə.
Nə zaman ki, balıq düşür könlünə,
Qarmağına ilişirsən dünyanın.

Nə qorun var, nə zorun var, nə gorun,
Öz yaşını yandıracaq öz qurun.
Dimdiyindən ha daldalan, ha qorun,
Caynağına ilişirsən dünyanın.

Bakı, 24.07.2007

ŞƏLƏSİ BÖYÜK UŞAQLAR

Özümüzdən qabaq şələ böyüdü,
İstədik təpikdə, dizdə böyüyək.
Böyüklərin gözü elə böyüdü,
Böyüklər qoymadı biz də böyüyək.

Qələmlə, kağızla baş kəsənlərin
Bağçasını bahar fəslə tutubdur.
Dahilik taxtına tələsənlərin
Tələsi sonrakı nəslə tutubdur.

Əlinə bir cəllad baltası alıb,
Andını pozanlar and-aman edir.
Çoxunun "beş"ini atası alıb,
Çoxunu yalandan qəhrəman edir.

Kəfkirlər sürüşüb kalan tərəfə,
Qazanın sözünü qaşıqlar deyib.
Böyüklər yıxılıb yalan tərəfə,
Sözün doğrusunu uşaqlar deyib.

Sinəmiz dağlanır dağ başında da,
Çatıdan asılıb çalxalanırıq.
Qırxlı uşaq kimi qırx yaşında da
Beşikdə, yüyürkdə yırğalanırıq.

Diş görən yaralar deşilər yenə,
Gecə ac yatanlar sayaqlayırlar.
Yetmişə haylayan kişilər yenə
Altmışa çatanı ayaqlayırlar.

Son qərar da sizin, fikir də sizin,
Haqqımı axtaran aşığam hələ.
Çömçə də sizindir, kəfkir də sizin,
Sizin yanınızda uşağam hələ.

Bakı, 08.08.2007

**GÜNÜMƏ BAX,
AYIMA BAX**

Verməsək də sirr kölgəyə,
Sığınmışıq bir kölgəyə.
Hələ yağır qar kölgəyə -
Qışıma bax, yayıma bax.

Mehim döşdə, şehim göydə,
Canım odda, behim göydə.
Başım yerdə, ahım göydə,
Yerimə bax, göyümə bax.

Hardan gəlir çay havalı,
Tar utancaq, toy havalı.
Havam qəmli, ney havalı,
Havama bax, neyimə bax.

Yaş axdıqca göz gülürdü,
Odu görüb buz gülürdü,
Mən ölürdüm, qız gülürdü -
Vayıma bax, toyuma bax.

Ayım çatır başa belə,
Gəl bir ömrü yaşa belə.
Günüm dəyir daşa belə -
Günümə bax, ayıma bax.

Bakı, 01.09.2010

AĞLADIM

Tiri çökdü, daşı düşdü -
Dam ağladı, mən ağladım.
Bələdçiyə naşı idik -
Xam ağladı, mən ağladım.

Dağı xışla ləklədilər,
Neçə təki təklədilər.
Tarı elə köklədilər
Sim ağladı, mən ağladım.

Şərbət dedim, kəm süzdülər,
Gözlərimə nəm süzdülər.
Badə verdim, qəm süzdülər -
Cam ağladı, mən ağladım.

Qılınc itdi, qını qaldı,
İgid öldü, qanı qaldı.
Beçə qaçdı, şanı qaldı -
Mum ağladı, mən ağladım.

Əkilən bar gətirmədi,
Bir yol köksün ötürmədi.
Toxum zəmi bitirmədi -
Şum ağladı, mən ağladım.

Külək külü kürüdükcə,
Yer üstümə yeridikcə,
Alışdıqca, əridikcə
Şam ağladı, mən ağladım.

Sandıq sirri bildirmədi,
Dərd canımı öldürmədi.
Gülən məni güldürmədi,
Kim ağladı, mən ağladım.

Bakı, 14.09.2010

BU YAŞDA

Bu yaşda axtarıb tapalar səni,
Qaçasan nəslindən, nəcabətindən.
Bu yaşda alasan tərifnaməni,
Ölüb qurtarasan xəcalətindən.

Bu yaşda adama çiy süd verələr,
Qeyrətindən keçib qeybət edəsən.
Bu yaşda adama öyüd verələr,
Özünə ömürlük nifrət edəsən.

Qara qayalara daşı göstərib,
Tülə dəm vurasan qara keçədən.
Bu yaşda özünü naşı göstərib
Cib-cib öyrənəsən bala sərçədən.

Bu yaşda şər deyib şərəbdən içib
Bir şou-qırğına qonaq olasan.
Bu yaşda abırdan, həyədan keçib
Abırsız konsertə bilet alasan.

Damları uçurtdu dəvələr, Allah,
Tutub hamısını cütə qoşasan.
Bu yaşda adamı sevələr, Allah,
Utanmaz - utanmaz cavanlaşasan.

Bu nə küshaküsdü, nə kəsəkəsdi,
Qol qolu qatlayır, diz dizi kəsir.
O yaşda yolumu başqası kəsdi,
Bu yaşda yolumu yaş özü kəsir.

Bakı, 21.05.2009

*Keçmişdən
gələcəyə
maktub*

* * *

Keçmişindən üzülən gələcəyinin qabağından qaçır.

* * *

Deyilənlərin çoxu nə vaxtsa unudulur, hafizələrdən silinir, yazılanların hamısı hopub kitabların yaddaşında qalır.

* * *

Dost və tanışların hamısı barədə mənim yazılı fikir söyləməyim imkan xaricindədir, qoy onlar oxuyub bilmək istədiklərini zəhmət çəkib özləri mənim yaddaşıma yazsınlar.

ÖLÇÜ

(Dostum İlham Rəhimli teatrı həyatda yox, həyatı teatrda görmək istəyəm teatrşünasdır)

Səndən incisə də susdu sondakı,
İçində bir süzgəc, bir ələk oldu.
Keçmişlə gələcək arasındakı
Yollarda ayağın döyənək oldu.

Davakar dünyada, dəli küləkdə
Sənətin üstündə yaman əsirsən.
Bəzən işıqları sönən ürəkdə
Özünü yandırıb işıq gəzirsən.

Nə əlin ətəkdə, gözün parada,
Qulluqçu kişi var quldu dürməyə.
Kimisi yaşayır sənət yarada,
Kimisi özünü bəyəndirməyə.

Nur olub bir dəfə yağa bilməyən
Həmişə özünü yarıdan bilər.
Qələmi bir kəlmə doğa bilməyən
Sözün ağrısını haradan bilər?

Min il qabaqkıdır daş eyni ilə,
Oxşayır qapazın qəliblərinə.
İşbaz var, quşbaz var quş beyni ilə
"Dərs keçir" təfəkkür sahiblərinə.

Saçlılar saçını daraya bilmir,
Niyə dişsiz daraq haray qoparır?
Bu dünya insanı qoruya bilmir,
Bu insan dünyanı hara aparır.

Hönkürə bilməyən, gülə bilməyən
Harayına haray verməyən qədər.
Sənin bildiyini hələ bilməyən
Sənin gördüyünü görməyən qədər.

Bakı. 16.08.2010

ZAMANIN SELLƏRİ

*(Qardaşım Vasif Quliyev ömrünün yarısını
Günəy Qafqazın arxivlərində keçirən, bir elmi-
tədqiqat institutunun işini görən tədqiqatçıdır)*

Əziz balamızdır əzablarım da,
Üstümdəki un da günah üstədi.
Dünəndən danışan kitabların da
Çahargah üstədi, seygah üstədi.

Dilimiz, dizimiz yorulan yerdə
Küsmüşük zamanın yoxuşlarından.
Vətənin qolları qırılan yerdə
Bir qələm göyərdi göz yaşlarından.

Soyuq yuvaların süfrəsi yavan,
Dinləyən qulaqlar dinəndən qoca.
Dünənki kişilər sabahdan cavan,
Bu günkü kişilər dünəndən qoca.

Duman Qarabağdan köçənə qədər
Qara su gələcək gözlərimizə.
Bir çaynik çayını içənə qədər
Bir dünya tənbehi yedirtirdin bizə.

Bu evin şüşəsi qırıq-qırıqdı,
Canın cahan ilə yaman döyüşür.
Dünyanın yaxası cırıq-cırıqdı,
Dünyanın çuxası əyinindən düşür.

Zamanın selləri tökülür arxa,
Hönkürüb ağlayır tar varaq-varaq.

Qələmin deyənə mizrabın arxa,
Mizrabın çalana qələmin dayaq.

Qırılanlar deyil, qalanlar tarix,
Dalınca yaz gəlsə qış tarix olur.
Xurcuna salanda yalanlar tarix,
Xurcundan çıxanda daş tarix olur.

Bakı. 21.11.2003

ZƏNGƏZUR ZƏNGULƏSİ

*(Heç vaxt dostuna yük olmayan, həmişə
dostunun yükünü çəkməyə can atan Əliş
Əhmədoğlu əsl Azərbaycan kişisidir)*

Torpaq altda sürmə olan sümüyü,
Bulaq üstdə piyaləsi qəm çəkir.
Zəngəzurun başını qəm alandan
Tər çiçəyi, tər laləsi qəm çəkir.

Bu dərd bizim milyon ilə bəsimiz,
Hisimizə bacı olub sisimiz.
Qayasında ciliklənmir səsımız,
Daş qavalı, daş pilləsi qəm çəkir.

Qara bulud qarın üstə qaş kimi,
Yumruğumuz düyünlənib daş kimi.
Üzümüzə cığır açan yaş kimi
Şeh düşəndə hər giləsi qəm çəkir.

Tülkü gəzir oylağını pələngin,
Atın üstə boş yellənir üzəngin.
Barıt yeyib tüstü içən tufəngin
İlk atəşi, son gülləsi qəm çəkir.

Daşa vurub sındırmışığı camı da,
Dəyişibdir suyumuzun tamı da.
Zəngəzurun bəmi indi hamıda,
Zəngəzurun zənguləsi qəm çəkir.

Bakı, 23.05.2007

50 YAŞ SƏNİNDİR, 50 SƏNƏTİN

(Gənc yaşlarından çoxları yaradıcılıqda, şəxsiyyət və mənəviyyatda Vaqif Bəhməniyə oxşamaq istədi. Lakin onun özündən başqa heç kəs bu "işin" öhdəsindən gələ bilmədi.)

Çinarlar boylanıb baxdı o taya,
Ağaran saçların kimdən gileydi?
Ağlaya-ağlaya gəldin dünyaya,
İndi ağlamağın havayı şeydi.

Baladan yox, baldan doyur analar,
Kişi qırığını tac başa düşür.
Pəhləvan doğanda duyur analar,
Şair doğduğunu gec başa düşür.

Nur qalxıb Vətənin qara damından,
Göylərin sözü var lələyin üstə.
Mənə elə gəlir ilk addımından
Şairlər yeriyr çiçəyin üstə.

Qızlar tellərini yolana kimi
Küləklər yolubdur qızlardan betər.
Gözün əlifbanı alana kimi
Sinən çanta olub, ürəyin dəftər.

Çöllər günə verir yadıqlarını,
Yandın kəpənəyin əzablarına.
On beş yaşınadək yazdıqlarını
Niyə köçürmürsən kitablarına?

Bulağın gözünə çiv tıxıyandan
Dəryada dalğa da sahmanlı deyil.
Molla Pənah olmur hər oxuyandan
Hər yazan da Vaqif Bəhməni deyil.

Sözün ürəklərdə şam kimi yansa,
Şairlik tanrının əziz payıdı.
Anadan şair tək doğulmusansa,
Sənətin yaşınla əkiztayıdı.

Zirvələr yazını, qışını danmaz,
Bələdçisi olmur bəlli sənətin.
Şair şairliyin yaşını danmaz -
50 yaş sənindi, 50 sənətin.

Bakı, 01.07.2005

LƏZGİ QIZI

*(Gözəl ziyalı Bəsirə xanım Ağayeva
söz verəndə and içmir. Çünki onun sözü
anda bərabərdir.)*

Nəzakətin durub mənim qəsdimə,
Yoxsa məni əliyalın bilmisən.
Ləzgi qızı, deyən mənim üstümə
Səxavətlə silahlanıb gəlmisən.

Ürəyində bir çıraq var, bir ocaq,
Mən deyiləm yüzü olan şairdən.
Söz dəlisi təzə nəğmə umacaq
Ürəyində sözü olan şairdən.

İllər atlı, ömür qaynar qazandı,
Zirvədəsən, yolu yola calasan.
Kişi kimi xanım olmaq asandı,
Amma gərək kişi qızı olasan.

Ləzgi qızı, hər gülənlə gülmürəm,
İsti deyil, istək məni isidər.
Ləzgi qızı, qazancını bilmirəm,
Qazandığım bir kitaba bəs edər.

Ləzgi qızı, payızı yaz elədin,
Çaylar axıb bir ummanda birləşir.
Ləzgi qızı, ürəyimə neylədin,
Ləzgi xalqı ürəyimə yerləşir.

Bakı. 17.12.2010

SƏRHƏDİN SƏRHƏDSİZ ÜRƏYİ,
YAXUD MÖHÜRSÜZ FƏXRİ FƏRMAN

*(Dostum Sərhəd Qasımov həmkarlar ittifaqının
sədri kimi ilboyu yubiliyaları möhürlü fəxri fərman-
la təbrik edir.)*

Həmişə deyibdir Allah deyəni,
Qısılmaq istəmir qələm qoynuma.
İlboyu hamını tərifləyəni
Bu gün tərifləmək mənim boynuma.

Ağrıyan başlarla ağarıb başı,
Uzun söhbəti var, uzaq yolu var.
Bağrına basmağa dostu, yoldaşı,
Yoldaşa uzanan qoşa qolu var.

Pir kimi baxıbdır haqqa, salama,
Təknədən qopmayıb ələyi onun.
"Sərhəd" qoysalar da adını, amma
Sərhəd tanımayıb ürəyi onun.

Ağ ömrü başlayıb qara qaşının,
(Bu kəlmə dilimdə söz gəlişi tək).
Yetmiş il vuruşdu, yetmiş yaşının
Keçdi sərhədini Sərhəd kişi tək.

Söz verib sözümün üstündə durdum,
Əməl bizdən sonra ömür əvəzi.
İmzamı şeirimizin küncünə vurdum
Fəxri Fərmandakı möhür əvəzi.

Bakı. 06.04.2011

SƏSİN RUHU

(Aktyor Ağalar Bayramov səsinin arxasınca dünyanı dolaşmağındadır. Amma onun repertuarına yaxından bələd deyiləm.)

Bu səs bu Vətənin qara quludu,
Gəlməyib bir ağız qarğış yağdıra.
Bu səs qabağına qatıb buludu
Aparır harasa yağış yağdıra.

Səsin əynindəki bər-bəzəyə bax;
Yamac çiçək açır, düz lalə olur.
Sən Allah, bu səsdə möcüzəyə bax -
Zilə yüksəldimi, zəlzələ olur.

Ürəklərə hopur cıgırı, izi,
Bu səs sevənlərə gül dəstəsidir.
Özü kövrəldəndə kövrəldir bizi,
Elə bil "Qarabağ şikəstəsi"di.

Tük nədir, tikanlı balıncımızdı,
Batmışam bu səsin qanına vallah.
Bu səs qından çıxan qılıncımızdı,
Qansız dönməyəcək qımına vallah.

Zamanın dərşini kimlər unutsa,
Yükünü bir cibə yerləşdirəcək.
Bu millət bu səsin ruhunu tutsa,
Bu para Vətəni birləşdirəcək.

Bakı. 21.07.2008

TƏMİZ AD

(Şair dostum Dayandur Sevgin yaxın ki, bu şeiri oxuyandan sonra "Sizin hansı müqafatınız, fəxri adınız var?" sualını verdiyinə görə təəssüflənəcək.)

Ağıllı kəsəni aqlım kəsmədi,
Salam da vermədim sığalla, qardaş.
Başımı kəsdilər, dizim əsmədi,
Hara gedim belə ağılla, qardaş.

Boğazdan yuxarı gülə bilmirəm,
Nə vaxtım bahardı, nə yaşım indi.
Harda səhv etmişəm, hələ bilmirəm,
Kimin ətəyindən yapışım indi?

Qarışıb dolaşdı kələf kələfə,
Qələm dərviş oldu qəm bahasına.
Kimə ağız açsam adım bir dəfə
Düşər adamların siyahısına?

Baharda bostana köçməyənlərin
Yemiş yetişdirmir tağının altı.
Saqqalın altından keçməyənlərin
Hələ gülməyibdir bığının altı.

Məndən ucuz aldı vaxt baha ili,
Ömrümü otladı qaramal təkli.
Ümid elədiyim əjdaha ili
Kolluqda süründü koramal təkli.

Çoxunun salamı salamat deyil,
Mızdı, məzənnədi, məzədi vallah.
Mükafat çox zaman mükafat deyil,
Nişan üzüyünə bənzədi vallah.

Mükafat dağları aşan dizə yox,
Yoxuşda titrəyən dizə qismətdi.
Mükafat ağızdan çıxan sözə yox,
Ağıza alınan suya qiymətdi.

Heç yerdə çəkməyin qəliz adımı,
Adımdan yar kimi yarımışam mən.
Ucuz mükafatdan təmiz adımı
Bakirə qız kimi qorumuşam mən.

Bakı, 07.05.2009

ZARAFAT DEYİL

*(Oğlum Elnura toyun və ailənin
zarafat olmadığını başa salmağa
daha ehtiyac yoxdur)*

Əyninə, başına sığal çəkərək
Saray yaxasına düzüb çil-çıraq.
Hamının köksündə işıqlı ürək,
Bu gün heç kəs məni qınamayacaq -
Bu oğul toyudur, zarafat deyil.

Uzaq il, uzaq kənd - bir uzaq səda,
Deyən kövrələcəm, deyən dolacam.
O, ata toyunu lağa qoysa da,
Mən onun toyundan ləzzət alacam -
Bu oğul toyudur, zarafat deyil.

Anası vurnuxub qalıb arada,
Küsənə nə cavab verəcəyəm mən.
Əlimi cibimə salıb arada
Hələ aşığı da görəcəyəm mən -
Bu oğul toyudur, zarafat deyil.

Bu şeir deyil ki, tez yazıb duram,
Üzü bozaran var üzdən keçənə.
Çətin haqlı biləm, haqq qazandıraram.
Oğlunun toyunda yüzdən keçənə -
Bu oğul toyudur, zarafat deyil.

Boylanıb qızların bulağına biz,
Hərdən köksümüzü ötürə bildik.

Girib bir ananın qılığına biz
Birtəhərlə yola gətirə bildik -
Bu oğul toyudur, zarafat deyil.

Könül sevə-sevə, göz sevə-sevə.
Kırpıqlar şəh boyda sırğa asacaq.
Bir qız ürəyini verdiyi evə,
Bu gün qədəm qoyub ayaq basacaq -
Bu oğul toyudur, zarafat deyil.

Ürəyim nə umur bir sarı simdən,
Buludam, bir yağış ələmədim heç.
Deyəsən çəşməmişəm sevindiyimdən,
Sizlərə xoşgəldin eləmədim heç -
Bu oğul toyudur, zarafat deyil.

Bakı, 21.10.2011

HALAL SEVGİ

*(Heç bilmirəm nədənsə Zərifə xanım
Ağahüseyn qızı mənim şeirlərimə
vurğunluğunu etiraf etdi. Yoxsa bu şeir
doğulmazdı)*

Payız çiyimdədir, qış qucağımda,
Çömçələr kəfkirə kəf gəlir hələ.
Yüz nəğmə yazmışam kövrək çağımda,
Yüz qızdan tək-tükü kövrəlir hələ.

Saçının ucuna çiçək taxmayan
Yaşayır bir gülün ləçəklərində.
Gözünün uçunda mənə baxmayan
Göz yaşı gəzdirir bəbəklərində.

Bu sevgi bu qıza əzizdən əziz,
Sevgisində sükut, sükutunda səs.
Yada qapı açan gözəl əsilsiz,
Sözə könül açan gözəl - müqəddəs.

Ürəyi yalanın, eşqi yalanın
Büdrəyən ayağı bişər köz üstə.
Ürəyi sənətə möhtac olanın
Sənət qarşısında çökər diz üstə.

İşim yox sözümə baxmayan sözlə,
Hər kəlmə könlümün ehtiyacıdı.
Evimdən qırağa çıxmayan sözlə
Yoldan çıxmayan qız qardaş-bacıdı.

Nə qədər taleyə günəş doğacaq,
Nə qədər ürəkdə hələ axşamdı.
Mən gözəl görəndə, gözlərim ocaq,
Mən ürək sevəndə, ürəyim şamdı.

Hər qələm bir aləm oxucu umur,
Sevənlər eşqini əsirgəməsin.
Bu da həqiqətdir, vallah oxumur
İndi kitabımı heç kəs heç kəsin.

Nə böyük qəlbi var bu insafsızın,
Nar sıxıb gözünün hər giləsinə.
Mənim kitabımla sevişən qızın
Sevgisi halaldır sevgilisinə.

Baki. 30.06.2006

KÖHNƏ ŞEİR

*(Təzə şeir barədə fikir söyləməkdə
həmişə xəsislik nümayiş etdirən Qorxmaz
Şıxalıoğluna "köhnə şeir oxumaqdan"
savayı özgə çıxış yolu görmədim.)*

Başı ağrıyanın cibdə həbi var,
Cahana gələnin canda təbi var,
Bizdə söz ustadı, söz məktəbi var.
Təzə yazdığımı kənara qoyum,
Gəl sənə bir köhnə şeir oxuyum.

Papağı verməyib günə kişilər,
Biri dəyişməyib minə kişilər,
Təzəni bəyənmir köhnə kişilər.
Köhnə tiyə ilə dərimi soyum,
Gəl sənə bir köhnə şeir oxuyum.

Dünən şillə kimi dindi yazdığım,
Bu gün öz boynuma mindi yazdığım,
Ürəksiz yazılır indi yazdığım.
Bu üzdə nisgilim, o üzdə toyum,
Gəl sənə bir köhnə şeir oxuyum.

Qurbanlıq ət kimi hey paylanıram,
Nə hay eşidirəm, nə haylanıram,
Pəncəmin üstündə ha boylanıram
Dərdimin dizinə çatmayır boyum,
Gəl sənə bir köhnə şeir oxuyum.

Soyuq baxışların dibi dayazdı,
Təzə dünyamıza inamım azdı,
Köhnələr olmasa, təzə olmazdı.
Günah etmişəmsə babalı yuyum,
Gəl sənə bir köhnə şeir oxuyum.

Təzə nə yazaydım ağı lütə mən,
Ağlayan ipəyə, gülən çitə mən,
Qoşdum ürəyimi köhnə cütə mən.
Nəsə bitiribdir kotan görən şum,
Gəl sənə bir köhnə şeir oxuyum.

Aclar yuxuladı, toxdar əsnədi,
Həyat tamaşadı, sənət səhnədi,
Təzə kitablar var, ruhu köhnədi.
Demirəm təzəyə gözlərini yum,
Gəl sənə bir köhnə şeir oxuyum.

Bakı. 21.04.2011

MƏNİM UŞAQLIQ ŞƏKLİM

*("Şehirli xalat" jurnalı məni elə
sehirlədiki dərdimi ona danışmaq
məcburiyyətində qaldım.)*

Uşaqlar o kəndin uşağı deyil,
O kəndin dilindən cəngi düşübdür.
Gözümə pəncərə işığı deyil,
Gözümə bəxtimin rəngi düşübdür.

Bir evin gözündə çıraq olmuşam,
Daha bənzəmirəm mən çiraqlara.
Deyəsən bir zaman uşaq olmuşam,
Bir az bənzəmişəm bu uşaqlara.

Qarğı at minəndə, "maşın" sürəndə,
Boyum uzanıbdır kəkildən qabaq.
Şəkilböyüdəni kənddə görəndə
Gözlərim böyüyüb şəkildən qabaq.

Yaydan yaya gördüm şəkilçəkəni,
Köhnə köynək ilə hopdum kağıza.
Yığdım yaddaşıma illər tökəni,
Utandım şəklimi verəm bir qıza.

Xəyalım vurnuxur bərədə, bənddə,
Üzümü yağışla yuyub gəlmişəm.
Əllərim çatmayan bir uzaq kənddə
Uşaqlıq şəklimi qoyub gəlmişəm.

O səfil bəlkə də, dəli bəlkə də,
Ulaya-ulaya boz qurdu gəzir.

Uşaqılıq şəklimin külü bəlkə də
Ruhlara qoşulub o yurdu gəzir.

Nəvələr köksümə bir nəğmə yazsın,
Ürəyini oda yaxan gəlməsin.
Qollarım onları bağrıma bassın,
Həsərətım onlara yaxın gəlməsin.

O şəkil özünü mənə yetirsə,
Bir gün kövrələrəm xəlvəti mən də.
Uşaqılıq şəklimi tapıb gətirsə,
"Sehrli xalat"ın xələti məndə.

Bakı. 27.01.2010

CAVAN QALIB GÖZLƏRİN

Qasid deyil, xəbəri yox qəsdindən,
Nə yaxşı ki, kor olmayıb tüstündən.
Elə bil ki, yel ötməyib üstündən -
Göz dəyməsin, cavan qalib gözlərin.

Yaz yağışı kirpiyinə dəyməyib,
Qara qaş qara bulud düyməyib.
Əyri yollar baxışını əyməyib -
Göz dəyməsin, cavan qalib gözlərin.

İstəmirəm gözlərindən köz alım,
Qoy solana baxa-baxa sozalım.
Onu necə qorumusan, a zalım,
Göz dəyməsin, cavan qalib gözlərin.

Yağış yağar, gəlib tutar arxı su,
Fırladacaq əvvəl-axır çarxı su.
Gözlərinin gözdən yoxdur qorxusu -
Göz dəyməsin, cavan qalib gözlərin.

Ələyində, diləyində nə varsa,
Kələfində, kələyində nə varsa,
Hələ sənin ürəyində nə varsa
Göz dəyməsin, cavan qalib gözlərin.

Bakı. 17.08.2011

GÖZÜM YEMƏDİ

Sıǵal çəkmək istədim,
Teli gözüm yemədi.
Elə bəmdə ağladım,
Zili gözüm yemədi.

Dağa dəysə kürəyim,
Dam saxlayar biləyim.
Xaldan qorxub ürəyim,
Xalı gözüm yemədi.

Soyuq çeşməyə nə var,
Suyun içməyə nə var.
Çayı keçməyə nə var,
Gölü gözüm yemədi.

Lələk töküb lələdim,
Dərdə dava dilədim.
Dərdi dəvə elədim,
Fili gözüm yemədi.

Ünyetməzi səslədim,
Canda həsrət bəslədim.
Dəli olmaq istədim,
Çölü gözüm yemədi.

Açar qolunu ölüm,
Kəsər yolunu ölüm.
Gördüm ki, sonu ölüm,
Yolu gözüm yemədi.

Çiçək üzüb qayıtdım,
Sapa düzüb qayıtdım.
Aya dözüb qayıtdım,
İli gözüm yemədi.

Bakı. 18.08.2011

QAPIDAN QAYIDIRAM

Payızda saraldım, qışda büzüşdüm,
Köksünü ehmalca ötürdü bahar.
Bildir bənövşənin eşqinə düşdüm,
Kolların dibində bitirdi bahar.

Dabandan üzülüb qopan çiçəyin
Ətrini beləcə içib yatmışam.
Qanı ləçəyinə hopan çiçəyin
Dərdindən dizəcən şəhə batmışam.

Yazın kor dumanı üstümdən keçib,
Dinlədim otların söhbətini mən.
Bulud gözlərimin içinə köçüb,
Çəkmirəm yağışın həsrətini mən.

Qucağım taxçadır qış almasına,
Demirəm nə etsə filankəs edir.
Qayanın ovulub daş olmasına
Ürəkdən çəkdiyim bir ah bəs edir.

Bu uzaq mənzilin yolları əyri,
Yaxına buraxmır qatarı məni.
Gülüşün qarşıma çıxır, nə xeyri,
Qəzəbin qapıdan qaytarır məni.

Sənin ürəyini Allah daş edib,
Əlimə toxunmur qapı dəstəyi.
Yazdan umduğumu bahar eşidib,
Səndən umduğumu kimdən istəyim?

Bu bağı üzümə bağladın özün,
Çəkilib uzaqda dərd dərəcəyəm.
Canımdan keçmişəm, deyəsən bir gün
Ruhumu qapına göndərəcəyəm.

Bakı. 16.01.2012

BU MƏKTUBU OXUYARSAŇ

Bu məktubla əhdi-peyman
Bağlayanda oxuyarsan.
Həsərət sənin ürəyini
Dağlayanda oxuyarsan.

Əlin qalsa daş altında,
Göz neyləsin qaş altında?
Bu məktubu baş altında
Saxlayanda oxuyarsan.

Duyuq salma duzlu gölü,
Birdən daşıb tutar çölü.
Solub gedən qızıl gülü
Qoxlayanda oxuyarsan.

Aman qılinc, ah tiyədi,
Ölən cana ruh yiyədi.
Lağ eləmək kinayədi,
Laxlayanda oxuyarsan.

Quru candan nə qan çıxar?
Qovrulan kül oddan çıxar.
Gülüm, gülsən yaddan çıxar,
Ağayanda oxuyarsan.

Bakı. 24.01.2012

MƏNƏ AD VER

Qılinc çalan ad güdmədi,
Qisas alan ad güdmədi,
Heç kəs yalan ad güdmədi.
Gah yurdumu yas içində,
Gah Vətəni şad görmüsən,
Hünərliyə ad vermişən,
Hünərsizə ad vermişən.
Sən dünyanı dəyişəndən
Dünya yaman dəyişibdir,
Dəbdəbəli, təmtəraqlı,
Zıncırovlu təzə adlar
dərb düşübdür.

Sərvət kimi, torpaq kimi
Adlarımız pay-püşk oldu,
Pişik dönüb aslan oldu,
Aslan dönüb pişik oldu.
Adımızı car elədik,
Ad eşidib ar elədik.

Neçəsinə Dədə dedik,
Qorqud dedik,
Gah boz qurdlar dovşan oldu,
Gah dovşana boz qurd dedik.
Üstümüzdən
Qara bulud soruşmadı,
Adla hünər barışmadı,
qovuşmadı.

Gah qəhrəman xain çıxdı,
Gah qoyuna qoç söylədik,
Gah yalana yolu açdıq,

Gah doğrunu gec söylədik.
 Sürünməyən söz demişəm
 neçə sürü,
 Söz ilxım var
 Aşar dağı, keçər Kürü.
 Dizlərimdən axan qanı
 Yalamağa itim yoxdur,
 Öz altımda atım yoxdur.
 Dədəm Qorqud,
 Atam verən addan başqa
 adım yoxdur.
 Adım mənə ələm verdi,
 Tale mənə qələm verdi.
 Əlim hara dəyib mənim,
 Başım üstə ələm görüb,
 Qanım hara tökülübdür,
 Əlimdəki qələm görüb.
 Mən heç kəsi alçaltmıram,
 Mən özümü böyütmürəm,
 Şair ömrü yaşayıram,
 Arpa unu üyütmürəm.
 Dədəm Qorqud, qadan alım,
 Fərmanlardan ad güdmürəm.
 Qorxaqlardan qorxmamısan,
 Qorxağamsa, qorxaq söylə,
 Yaltaqlardan çəkinmədin,
 Yaltağamsa, yaltaq söylə.
 Ürəyimdə gəzdirdiyim
 Dərdin adı mənə bəsdı,
 Çiyimdəki yükün adı

Müqəddəsdən müqəddəsdı.
 Qollarımı kəsənlər var,
 Qanadımı qıranlar var,
 Sən onlara qol-qanad ver.
 Dədəm Qorqud, dərdin alım,
 Adsız ölmək istəmirəm,
 Mənə ad ver,

Bakı, 12.01.2007

MÜZAKİRƏ

O gün bir kişi öldü,
Müəllim baba idi,
Təqaüdə çıxmışdı.
Tarixdən dərs deyəndə,
Zaman onu sıxmışdı,
O, zamanı sıxmışdı.
Dedilər ki, bircə gün
Yerdə yatmayıb, ölüb.
Demə dava-dərmana

Pulu çatmayıb, ölüb.
Eşitdim Qərib kişi
Qəribliyə dözməyib,
Əllərində ərizə
Qapıları gəzməyib.
Dünyasını dəyişib
Bakının qucağında,
Aparıb dəfn ediblər
Bir kəndin qırağında.

Mötəbər bir kişinin
Sonuna şəkər çıxıb,
Dedilər cavan imiş.
İşə adam düzəldən,
Yaxşı pul yığan imiş.

Yeddi arxası olan,
Əlli koxası olan
Bir vəzifə sahibi
Dünyasını dəyişib.

Bədəni soyumamış
Müavinin üçü də
Təpikləşib, döyüşüb.
Camaata nə var ki,

Süfrədən, dəbdəbədən
Fırıldaqdan, filandan
Oyundan danışır.
Görən də, görməyən də
Adamların sayından,
Bir də yas mağarının
Boyundan danışır.

Süpürgəçi Süsən də
Öləndə biz bilmədik
Bayramdı, yoxsa yadı.
Onun üçü çıxmamış
Zibil küçəni basdı.
Deyirlər ki, onun da
Yerinə göz dikən var,
Rəisin qəbulunda
Göz yaşını tökən var.

Bir gün mən də öləcəm,
Mənlik, sənlik bir iş yox.
Doğulan öləcəkdir,
Allahın qanununa
Əlavə, düzəliş yox.
Ayaqüstü təriflər,
Atüstü müzakirə,
Yenə həmin fırfıra,
Yenə həmin kirkirə.
Deyən olmayacaqdır

Onun yazdıqlarına
Haray verin, hay verin -
Deyəcəklər, ay bala,
Baş tərəfə çay verin.
Vaysınacaq neçəsi -

Nədən öldü, ay balam,
Bir qəzetin küncündə
Başsağlığı...

Vəssalam.

Domino oynayanlar,
Nərtaxta çatdadanlar,
Kefini şara qoyub
Havada partdadanlar
Müzakirə açacaq.
Yəqin biri deyəcək:
- Qabağından yemirdi.
O biri dillənəcək:
- Yeyənin dediyini
Zalım oğlu demirdi.
Başqası güləcəkdir:
- Dünya düzəldənə bax,
Bu bədbəxt də özünə
Özü quyu qazırmış.
Deyirlər şair imiş,
Görən nədən yazırmış?

Bakı, 02.09.2009

Söz haqqında
söz

* * *

Qələmi söz doğmayan sözün ağrısını və ağırlığını dərk edə bilməz.

* * *

Sözün əzəmətinə inanmayan adam səfil, sözün qüdrətinə arxalanmayan adam bəd-bəxt, sözün ətrini duymayan adam sözün möcüzəsindən xəbərsiz canlıdır.

* * *

Hadisəyə çevrilə biləcək mövzu həmişə var. Onu hadisəyə çevirə biləcək ifadəni, kəlməni, sözü özün tapmalısan.

* * *

Dağdan aşıb batır yaz,
Yüz günaha batır yaz.
Məktub yazsan qələmi
Sən qanıma batır yaz.

* * *

Bakı, 04.02.2009

SÖZÜN YASI

Bu ədalət hardan imiş,
Yalan düzü öldürübdü.
Haqqa beşi dayaq durub,
Haqqı yüzü öldürübdü.

Ova çıxan rəddi tutub,
Səngər qazan səddi tutub.
Bu ocağın cəddi tutub,
Külü közü öldürübdü.

Kələk görüb, kələf görüb,
Tufan görüb, külək görüb.
Dizin üstə çörək görüb,
Qazan duzu öldürübdü.

Başımız bir oyundadı,
Günah hamam suyundadı.
Biri əli qoynundadı,
Biri nazı öldürübdü.

Harda quraq yuvasını,
Harda çalaq halvasını?
Bu dünya öz havasını
Boğub özü öldürübdü.

Öyrənmişik haya, küyə,
Ahın əli dəydi göyə.
Gözügözü döyə-döyə
Kirpik gözü öldürübdü.

Ha xatadan qaçdı uzaq,
Əl çəkmədi ac yalquzaq.
Gedək sözə qəbir qazaq,
Zaman sözü öldürübdü.

Bakı, 19.05.2011

BƏZƏYİ YOXDUR

Barmağı olanın kələyi bəlli,
Barama döyənün ipəyi yoxdur.
Döşünə döyənün döşü, sinəsi,
Sunəsi olanın ürəyi yoxdur.

Topuqdan başlayıb başın ağrısı,
Oxu oraq edib belin sarğısı.
Qırğısı olanın qara qarğısı,
Qarğısı olanın titəyi yoxdur.

Nəf nəfi öldürür, kələk kələyi,
Qatıb qabağına külək küləyi.
Qılınıcı olanın qolu, biləyi,
Biləyi olanın kürəyi yoxdur.

Dünya başdan-başa nağıl anbarı,
Tutub dünyamızı paxıl anbarı.
Zəmisini olanın taxıl anbarı,
Taxılı olanın ələyi yoxdur.

Sabah mən ölüyəm, sən isə diri,
Yaman günə saxla yağlı kəndiri.
Meşəsi olanın yanan təndiri,
Təndiri olanın çörəyi yoxdur.

Zaman gedişində, dünya dəbində,
Qara daş hələ də quyu dibində.
Ətəyi olanın əli cibində,
Əlləri olanın ətəyi yoxdur.

Dəyərdən dəyənin dəyərlisi adı,
Adla öyünənün andı, inadı,
İnadı olanın qoşa qanadı,
Qanadı olanın lələyi yoxdur.

Məni qucaqlayan çən, payız deyil,
Qoltuğumda bitən kal qarpız deyil.
Sözüm gəlin köçən nazlı qız deyil,
Üzündə, gözündə bəzəyi yoxdur.

Bakı, 24.08.2009

KÜLÜMDƏN SƏNİ

Bilməzdim həsrətə könül verərsən,
Bilməzdim alarlar əlimdən səni.
Adını hamıdan gizli saxladım,
Çəkib qopartdılar dilimdən səni.

İlləri kitab tək varaqlayıram,
Dərdi dəli kimi qucaqlayıram.
Unuda bilmirəm, soraqlayıram
Soluxan, saralan gülümdən səni.

Dünyanı ovcuma basıb sıxıram,
Kimdən qisas alıb heyif çıxıram.
Yaman bulanmışam, lilli axıram,
Gəlib çıxartsınlar selimdən səni.

Nə canımdan keçib cahanı aldım,
Nə qanımlı tökdüm, nə qanı aldım.
Başına dolandım, qadanı aldım,
Qoruya bilmədim ölümün səni.

Dəvə yükü əyib xurcundan bəri,
Ömrümün havayı xərcindən bəri.
Kama yetməyənlər - Məcnundan bəri
Ayıra bilmirlər külümdən səni.

Bakı. 29.10.2011

GÖZƏLLƏR QOCALANDA

Əsən əl qaşda gəzir,
Günahı yaşda gəzir.
Xınalı kəkliklərin
Xınası başda gəzir
Gözəllər qocalanda.

Söz köhnə sözdən düşür,
Oğlandan, qızdan düşür.
Darağın başına kül,
Güzgü də gözdən düşür
Gözəllər qocalanda.

Dərd dağdan böyük olur,
Qəm çiyində yük olur.
Birdən-birə görürsən
Dünya beşgünlük olur
Gözəllər qocalanda.

Fəsillər kirkirədi,
Cahan dördkunc kürədi.
Haqlı imiş atalar -
Dünya bir pəncərədi
Gözəllər qocalanda.

Bahar məni üşüdər,
Payız məni eşidər.
Gözəllər bilə bilməz
Nə çəkirmiş kişillər
Gözəllər qocalanda.

Durna uçub gizlənir,
Çiçək açıb gizlənir.
Sanki xəcalətindən
Zaman qaçıb gizlənir
Gözəllər qocalanda.

Şeh əfsanədən yazır,
Şam pərvanədən yazır.
Aman Allah, görəsən
Şairlər nədən yazır
Gözəllər qocalanda?

Bakı. 17.11.2011

ŞAIR GÖZÜ

Üçü tanımıram, beşi görmüşəm,
Kömür var, söyüdün közündən düşüb.
Gözünü pul tutan kişi görmüşəm,
Vətən də, millət də gözündən düşüb.

Ürəyi qarnında olan adamın
Əlləri əyilib ətəyi tutar.
Vətəni gözündən salan adamın
Gözünü Vətənin çörəyi tutar.

Ələ ala bilmir söz ürəyini,
İçindəki duman, çən çallayıbdı.
"Sevirəm" deyən var, öz ürəyini
Sevginin üzünə qıfillayıbdı.

Əlləri bir nahaq qana batanın
Şeytanlar tanıyır hər əzasını.
Özünü şairdən uca tutanın
Şairlər döyməyib darvazasını.

Sözü özündən tez qocalanların
Qələmə aldığı söz havaydı.
Vətənin gözündə ucalanların
Uçuq koması da şah saraydı.

Qızıl qıran adam kef çəkə bilər,
Yanan Vətəninə ürəyi yanmaz.
Qızıl tərəzisi səhv çəkə bilər,
Şairin gözündən misqal yayınmaz.

Gözündən düşdükcə düşmənlər ölmür,
Bu qoca dünyanın dərdi dərilməz.
Gözəlin gözündən düşənlər ölmür,
Şairin gözündən düşən dirilməz.

Bakı, 23.02.2007

OLMUR

Yetişmiş yox, kal tutu
Toxmaqla çırpmaq olmur.
Tüstü elə gəlir ki,
Gözü də qırpmaq olmur.

Qaya çapa bilirsən,
Görək tapa bilirsən.
Qırdan qopa bilirsən,
Saqqızdan qopmaq olmur.

Lələk var leynən gedir,
Zəli gileynən gedir.
Tıbağa göynən gedir,
Kəhəri çapmaq olmur.

Qalxmaq olmur hündürə,
İlişirsən kəndirə.
Ağarmayan təndirə
Ağ kündə yapmaq olmur.

Ov ensə də bərəyə,
Qismət deyil hərəyə.
Sevəndə hər ürəyə
Əriyib hopmaq olmur.

Ocaq yox qışlamağa,
Çöpü alıxdırmağa.
Kitab bağışlamağa
Oxucu tapmaq olmur.

Bakı, 25.08.2008

TƏMƏNNA

Ağzı yavalar var, danışır qandan,
Ağır daş asılıb döş qəfəsindən.
Adam var, vəzifə ucadı ondan,
Adam var, ucadı vəzifəsindən.

Millət müti deyil, minnətçi deyil
Dona kimlərinə qış nəfəsində.
Vəzifə əsgərdir, xidmətçi deyil,
Xidmətçi əsgərdir vəzifəsində.

Qapıçı sorğuya çəkir çatanı,
Yaralı canında yaran bitişmir.
Köməkçi kökündən vurur baltanı,
Mərhəmət kal qalır, "məktub yetişmir".

Ağzım dirənibdir çal-çəpərlərə,
Pencəyim yellənib kol-kosa düşüb.
Nazirin qəbulu ayda bir kərə,
O da ya bayrama, ya yasa düşüb.

Söz də dodağıma səlissə gəlməyib,
Nə yaxşı yerində, nə pis yerində.
Şikayət edəndə "rəis gəlməyib",
Cinayət edəndə "rəis yerində".

Adət eləmişik söz sərbəsinə,
Ağıllı kişilər ağıl öyrədir.
Məktəb direktoru katibəsinə
"Qorxulu - qorxulu" nağıl öyrədir.

Nəfsi qucaqlayıb bağ-bərəsini,
Duruşu - lay divar duruşu kimi.

Mindirib maşına vəzifəsini
Müdürlər gəzdirir bəxt quşu kimi.

Hərənin öz sözü, səlahiyyəti,
Nə maşın, nə möhür eynimə düşür.
Mənim vəzifəmin məsuliyyəti
Ürəyimə düşür, beynimə düşür.

Çəpər çubuğu tək laxlayanlara
Nə nifrət edirəm, nə də ki, acıq.
Məni qapısında saxlayanlara
Ürəyim də açıq, qapım da açıq.

Hap-gopla özünü yorursan əbəs,
İnanmıram Vətən məhəbbətinə.
Şairin səsinə eşitməyən kəs
Xəyanət eyləyir öz millətinə.

Səni görmək üçün gözüm dörd deyil,
Ələ gəlməyirsə ətək - faciə.
Sənin kitabına düşmək dərd deyil,
Mənim kitabıma düşmək – faciə.

Dünyaya gəlmişəm şam kimi yanam,
Hələ göndərməyin behiştə məni.
Bəndədən umum yox, bəxtdən təmənnam,
Ulu yaradanım eşidə məni.

Bu gün ürəyimə sızmayanlara
Sabah düşməni deyil, sirdaş olaydım...
Adımı kitaba yazmayanlara
Yazdığım kitabı bağışlayaydım.

Bakı, 05.05.2009

KÖHNƏ SÖZ

Külüngü qol işlədəcək,
Dağı aşmaq dizə qalır.
Gözüqırıq gözə girsə,
Yol gözləmək gözə qalır.

Undan çoxdur kəpəyimiz,
Kef çəkəcək köpəyimiz.
İplik deyil ipəyimiz,
Yenə ümid bezə qalır.

Gah ağzımız çatır ətə,
Gah ət düşür qotur itə.
Öyrəndikcə məzəmmətə,
Bu millətə məzə qalır.

Qul olanda kölgələrə,
Dul yeznəyik yengələrə.
Cənnət bağı özgələrə,
Qürbət dağı bizə qalır.

Söz qudurub sözü basdı,
Söz bazarı basabasdı.
Təzə söz var, köhnə tasdı,
Köhnə söz var, təzə qalır.

Bakı, 28.07.2007

ZƏMANƏ

Füzulinin, Sabirin
Qabağına qaçan az,
Telli sazın dalınca
Qanadlanıb uçan az,
Əllərini açan çox,
Kitabları açan az.

Bal tutan bəyəndiyi
Bəlli qızdan danışır,
Teli tökülən kişi
Telli qızdan danışır,
Əli pulla oynayan
Əlli qızdan danışır.

Gözümüz üzümüzü
Su arxına dolayıb,
Dəyirman səsimizi
Çax-çaxına dolayıb,
Zəmanə çoxumuzu
Öz çarxına dolayıb.

Tərəzi tərs çəkəndə
Daş mizandan ucada,
Bizi gora göndərən
Gor qazandan ucada,
Sözə quyu qazanlar
Söz yazandan ucada.

Köpəklər ac qalanda
Atılıb atı yedi,

Əcnəbinin cibləri
Bizim manatı yedi,
Ədəbdən dərs keçənlər
Ədəbiyyatı yedi.

Bakı, 05.02.2007

ŞAİRİN TALEYİ

Nə enmək bacarıb, nə iməkləmək,
Heykəindən qabaq heyrəti olub.
Ağlını ağzına qurban eləmək
Həmişə şairin qisməti olub.

Əriyən, bükülən əyilən zaman
Dibindən dağ kimi laxlayıb şair.
Şahın hüzuruna yeriyan zaman
Qulun tərəfini saxlayıb şair.

Şairi urvatsız tutanlar olub,
Filin qulağında yatmayıbdır o.
Vıcdanı qəpiyə satanlar olub,
Sözünü qızıla satmayıbdır o.

Yaddaşa yazılır şərəfi, şəkli,
Bir ömür yaşayır iki sətirlik.
Şairin vıcdanı - millət vəkili,
Şairin masası - böyük səfirlik.

Sözlə kəsdiyini qanatmır dişi,
Amma sözü udub, sözü yemirlər.
Haqqı tapdayana qeyrətli kişi,
Haqqa göz yumuna şair demirlər.

Bakı, 07.08.2009

OLUB

Kahaya, komaya nuru düşməyib,
Zalım balasının zalı da olub.
Elə sədaqətli xidmətçidir ki,
Sümüyü də olub, yalı da olub.

Üzü sürtüləncə sürükləyiblər,
Külə dönənəcən körükləyiblər.
Zoğal mıxçasına hörükləyiblər,
Örüşü də olub, nalı da olub.

Sözü göyə atdım, söz qananların,
Xoruz banlamamış oyananların.
Başımın üstündə dayananların
Zəhəri də olub, balı da olub.

Məni yandırıldı yanmayan odun,
Üşüyən, ocaqdan kəsib umudun.
Budaqdan başıma dəyən armudun
Dəymişi də olub, kalı da olub.

Gah tikan dərmişəm, gah gül dərmişəm,
Doğulub bir şair ömrü sürmüşəm.
O qədər qeyrətli şair görmüşəm,
Amma arasında lalı da olub.

Bakı, 12.09.2009

SÖZ QIYMƏTLİ, BAZAR UCUZ

Yuxuyozan həkim deyil,
Yuxuları yozar ucuz.
Dərdini de, duayazan
Duaları yazar ucuz.

Aşib dağı, düzü gəlir,
Yüzü gedir, yüzü gəlir.
Çağırırsan, özü gəlir,
Azar ucuz, bezar ucuz.

Nə dağ boyda daşın gərək,
Nə də yeddi başın gərək.
Sənə neçə arşın gərək? -
Quyu qazan qazar ucuz.

Tələb müftə, tədbir baha,
Boş xırmanda xəlbir baha.
Bir tərəfdə qəbir baha,
Bir tərəfdə məzar ucuz.

Geyindiyim bezə söymə,
Sən kor olmuş gözə söymə.
Sözün varsa, sözə söymə,
Söz qiymətli, bazar ucuz.

Bakı, 19.08.2009

İKİBAŞLI SÖZ

İki baş baş-başa gələndən bəri,
Yumruq bizi döyüb bizə döz dedi.
Dünyanı ikiyə böləndən bəri
İkibaşlı dünya iki söz dedi.

Bu söz xatırladır bəy minən atı,
Ot yeyib, damağı cədar olmayıb.
İkibaşlı sözün başında çatı,
Hələ ayağında cıdar olmayıb.

İki başı olur ağ yalanların,
Sümüyü oynayır iki tütəyə.
İkibaşlı sözə əl çalanların
Başı göyə dəyir, əli ətəyə.

Bir başı olan söz qızıldan tacdır,
O da həsrət qalır söz sahibinə.
İkibaşlı sözün bir başı acdır,
Qurudub soxulur öz sahibinə.

Söz nələr udubdur boş kaha kimi,
Sözdən söz düşəndə az danışırım.
İki başı olan əjdaha kimi,
Mən də ikibaşlı söz danışırım.

Bakı, 26.08.2007

BÖYÜDÜBLƏR

Əyə-əyə, döyə-döyə
Yüzümüzü böyüdüblər.
Qurbanlığa qoç gəzəndə
Quzumuzu böyüdüblər.

Namus deyib çox gəzəyən,
Çox bəzənib söz bəzəyən.
Külün altda öləziyən
Közümüzü böyüdüblər.

Şeytan cinə can yandırır,
Armud ağız sulandırır.
Fillər suyu bulandırır,
Qazımızı böyüdüblər.

Qanımız var xına kimi,
Xınalandıq hana kimi.
Bıçaq görən dana kimi
Gözümüzü böyüdüblər.

Çox görmüşəm köçü mən də,
Köpüb qalıb keçi dəndə.
Özümüzü kiçildəndə
Sözümüzü böyüdüblər.

Bakı, 05.11.2009

SÖZÜ OLMAYA-OLMAYA

Durub şəkərdən danışır,
Duzu olmaya-olmaya.
Qaz ətini gözə soxur,
Qazı olmaya-olmaya.

Qabağına tula çıxıb,
Yolu gedib yala çıxıb.
Dağa baxıb yola çıxıb
Dizi olmaya-olmaya.

Sizə gülür, bizə gülür,
Üçü yoxdur, yüzə gülür.
Üzü elə üzə gülür
Üzü olmaya-olmaya.

Çəpik çala təpiyi də,
Yoxdur qara qəpiyi də.
Lağa qoyur ipəyi də
Bezi olmaya-olmaya.

Kökləsə də köz adamı,
Bəxt güldürür az adamı.
Çoxu olub söz adamı
Sözü olmaya-olmaya.

Bakı, 30.07.2007

SÖZÜM YOXDU

Qoşa qolum suda qaldı,
Xəmir, sənə sözüm yoxdu.
Kəs deyiblər, doğramısan,
Dəmir, sənə sözüm yoxdu.

Kim yük çəkən, kim yük basan,
Köpək gördüm sümük basan.
Gözə dəymir körük basan,
Kömür, sənə sözüm yoxdu.

Gördük qızıl qırmağını,
Balıq diddi qarmağını,
Ay bal tutan, barmağını
Sümür, sənə sözüm yoxdu.

Çap atını, qov ovunu,
Yıx çəpəri, kəs qovunu.
Kəhər olub cilovunu
Gəmir, sənə sözüm yoxdu.

Qar basanda qara yolu,
Nə qazanar qulun qolu?
Əlim boşdur, sinəm dolu,
Ömür, sənə sözüm yoxdu.

Bakı, 02.02.2011

ANASINDAN OLMAYIB

Sıxılmadım qoltuğa, sığınmadım kürəyə,
Qanad uman yetimə qanad gərə bilmədim.
Ürəyimə qul olub yol axtardım ürəyə,
Gözüm açılan gündən gözə girə bilmədim.

Yerişini itirir yerini başda gəzən,
Hər kəsəndə mələdir mələməmiş quzunu.
Yaşını gözə soxur ağlını yaşda gəzən,
Ağıllının yaşından qorxur ömrü uzununu.

Malı matah olanı tamah ilə sına,ma,
Yurdun oğlu qurd olsa, qurdun oğlu qudurmaz.
Ayağı sürüşənin ayağını qınama,
Ağlı sürüşənlərin ayağı yerdə durmaz.

Zirvə eşqinə düşür qanad çala bilməyən,
Qatara çatmaq üçün qatır almaq istəyir.
Bağladığı kitabla yadda qala bilməyən
Mənə qara yaxmaqla dahi olmaq istəyir.

Barmaq ilə bal kəsir babalı beh edənlər,
Yurd xaraba qalanda xınasından qalmayıb.
Məndən əvvəl doğulub məni tənqid edənlər,
Məni tərifləyənlər anasından olmayıb.

Bakı, 05.09.2007

SÖZƏ NƏ SÖZÜN

Torpağın üzünə üzümü qoydum,
Südlü inək kimi alnım sağıldı.
Özülə qolumu, dizimi qoydum,
Daş əkdim, ev tikdim, komam dağıldı.

Obama od vurub, yurdumu əkib
Qurbanlıq qoç kimi xaltaladılar.
Çəkdiyim çəpərin ciyərin çəkib,
Əkdiyim ağacı baltaladılar.

Xırmanda əlimə kürək almışdım,
Tufan elə gəldi, əlim soyudu.
Sellərin üstündən körpü salmışdım,
Samanın altından gələn su yudu.

Gorumun qoynuna girdi göreşən,
Batdı kürəyindən qana kişilər.
Paslı dişi ilə torpağı eşən
Yerin altıdan imiş danadışilər.

Tarix yurd yeridir, zaman çapardı,
Əkdiyini haçan bitirən yedi?
Tikdim, tikdiyimi yellər apardı,
Əkdim, əkdiyimi yetirən yedi.

Qəzəl oxuyanlar qəzaya məhkum,
Yorğana bürünən yorğa at alır.
Mükafat almalı cəzaya məhkum,
Cəza almalı kəs mükafat alır.

Gah diri yanmışam, gah üşümüşəm,
Baş alıb yol gedir söz hara, bilmir.
Mən sözün canına elə düşmüşəm,
Söz məndən canını qurtara bilmir.

Çeşmə axtarıram közün içində,
Torpağım da sözdən, xışım da sözdən.
Ürəyim ağrıyır sözün içində,
Qorxuram ağrıya başım da sözdən.

Sözün haqqı qızıl, hikməti qızıl,
Qandal da, buxov da qoluna yaddı.
Sözün azadlıqda qiyməti qızıl,
Sözü zindana da salsan azaddı.

Nəfin yerindədi, kefin yerində,
Doğruya nə sözün, düzə nə sözün?
Ağacın yerində, evin yerində
Quru söz əkirəm, sözə nə sözün?

Bakı, 26.04.2009

ƏN YAXŞI ŞEİR

Uduzan, udan var söz döyüşündə,
Şairin silahı, qılıncı şeir.
Axırda qısılib qalır döşündə
Şairin yazdığı sonuncu şeir.

Ay Allah, deyəsən ağılıma gələn
Bütün şairlərin başına gəlib.
Sonuncu şeirdən danışırım mən -
Həmişə hamının xoşuna gəlib.

Günəş hər tərəfdən gəl-gəl desəydi,
Onda dünyamızın şərqi olmazdı.
Şair son sözünü əvvəl desəydi,
Aqillə axmağın fərqi olmazdı.

Bilir öz yerini, sözün yerini,
Alın yazısını pozmayıb ölür.
Bəlkə də ən yaxşı şeirlərini
Zavallı şairlər yazmayıb ölür.

Bakı, 14.09.2010

ƏTƏKDƏN YAPIŞ

Körük nəyinə gərək, sən ki kömürün yox,
Qayıqdan qıraqda dur, Arazın yox, kürün yox,
Qışlaqlarda naxırın, yaylaqlarda sürün yox.
Unut malı, manqalı, şişi, ətəkdən yapış,
Kişi ətəkdən tutar, əşi, ətəkdən yapış.

Daşanlar dağı aşıb, aşanlar yan üstədi,
O dünya daşın altda, bu dünya qan üstədi,
Çor deyən cənnətdədi, can deyən can üstədi.
Gözün tutubsa yağlı leşi, ətəkdən yarış,
Kişi ətəkdən tutar, əşi, ətəkdən yapış.

Komana işiq düşər sən də şamdan yapışsan,
Canınla əlləşərsən gedib camdan yapışsan,
Yaxan əlimə keçər sən yaxamdan yapışsan.
Bir gün goruna söyər beşi, ətəkdən yapış,
Kişi ətəkdən tutar, əşi, ətəkdən yapış.

Dabanına tüpürüb ayaqyalın qaçarsan.
Buraxdığın quşların arxasınca uçarsan,
Ağlını yığ başına, başına iş açarsan.
Yoluna qoymaq üçün işi, ətəkdən yapış,
Kişi ətəkdən tutar, əşi, ətəkdən yapış.

Dedi-qodularınla yenə nə həvəsdəsən,
Özünü pirə yetir, düz-əməlli xəstəsən,
Kişi-kişi danışma kişi olmaq istəsən.
Kişiliyin çatırsa, kişi, ətəkdən yapış,
Kişi ətəkdən tutar, əşi, ətəkdən yapış.

Bakı, 14.08.2007

ŞAİRLƏRİ İNCİTMƏYİN

Kərpiç kimi gec soyuyub,
Pambıq kimi tez yanırırlar,
Doğru sözün qulu olub,
Yalana da inanırlar,
Bir kəlmədən tutulanda
Bir baxışdan söz qanırlar -
Şairləri incitməyin.

Dondurmağa bir ümmanı,
Yandıрмаğa lələyi var,
Gözlərində tərəzisi,
Vicdanında ələyi var,
Şairlərin dirəyi yox,
Şairlərin ürəyi var -
Şairləri incitməyin.

Xətirləri az olanın
Sətirləri qala-qala,
Qiymətləri verilməyir
Dəyərləri ola-ola,
Ötür-ötür oyununda
Qapılara sala-sala
Şairləri incitməyin.

Qılıncını pasa verən
İsmətinə kələk gəlir,
İsmətini qorumayan
Qeyrətinə kələk gəlir,
Şairini kölə edən
Millətinə kələk gəlir -
Şairləri incitməyin.

Hörüklərdə bir cazibə,
Düymələrdə tilsim olur,
Şair eşqə səs verəndə
Dönüb mənim səsim olur,
Ay gözəllər, şair ancaq
Gözəlliyə təslim olur -
Şairləri incitməyin.

Şairləri ana doğar,
Haray doğmaz, həşir doğmaz,
Milyon pişik milyon ilə
Bir dam altda bir şir doğmaz,
Şairləri küsdürsəniz
Ana Vətən şair doğmaz -
Şairləri incitməyin.

Bakı, 10.07.2009

Kötüklər

* * *

Dostluqdan dəm vurub dostuna kələk
gələn dələduz Vətəni satmağa girəvə
gəzən xaindir.

* * *

Əqidəsiz, mənliksiz, məfkurəsiz və
millilikdən uzaq olanlardan həmişə uzaq
gəzirəm. Onların süni səmimiyyətini,
təmənnalı mehribanlığını və saxta
gülüşünü pələng üçün qurulan tələyə,
balıq üçün hörülən tora, dost üçün
qazılan quyuya bənzədirəm.

* * *

Sənin bacarıq, qədiliyyət və istedadına
göz yuman dost ən böyük düşmən, səni
dəyərləndirən düşmən isə ən böyük
dostdur.

* * *

Kişilər öz yerində, arvadların da
arvadağız kişilərdən zəhləsi gedir.

DİZİNDƏN KƏSİLƏNLƏR

Qarğışa öyrəndi qaravaşı da,
Dünyanın şilləsi üzümə dəydi.
Qara kötüyü də, qara daşı da
Topuğuma dəydi, dizimə dəydi.

Dizimlə bir getdik toya, vaya da,
Fələk gülə-gülə kələk becərdi.
Dizimin qanını içən qayada
Lalələr qızardı, palıd cücərdi.

Bu dünya atı yox, iti çulladı,
Həmişə ağızımda sözümlü kəsdi.
Gözləri gözümə baxan cəlladın
Qılıncı nədənsə dizimi kəsdi.

Bizim başımızı qoyunlar yedi,
Anamın qurbanlıq namazı qaldı.
Vallah boyumuzu oyunlar yedi,
Çinarın boyuna tamarzı qaldıq.

İkiəlli tutduq gözlərimizi,
Canımdakı duz da diz qəstindədi.
Elə kəsmişik ki, dizlərimizi,
İndi meşələr də diz üstündədi.

Xəcalət nədirsə, hələ çəkmirik,
Xəlvətdə xamlara xalta satırıq.
Beşimiz bir dənə ağac əkmirik,
Birimiz bir ucdan balta satırıq.

Turacla yanaşı ötdüyüm yerdə
Turacsız, kəkliksiz yamac görürəm.
Diz üstə sürünüb getdiyim yerdə
Dizindən kəsilən ağac görürəm.

Bakı, 15.02.2007

BU DAŞ MƏNƏ TANIŞ GƏLİR

Ya qardaşı daşa basan
Qardaşların tərsi olub,
Ya dar ağacının altda
Ayaqaltı kürsü olub -
Bu daş mənə tanış gəlir.

Gül bitirən qara torpaq
Üzüqara daş bitirib,
Mindiyim at bu yollarda
Dırnaq töküüb, nal itirib -
Bu daş mənə tanış gəlir.

Bir sifəti ütülüdü,
Bir sifəti çopur-çopur,
Qaysaqlayan yara görse
Qanadlanıb yerdən qopur -
Bu daş mənə tanış gəlir.

Nə ocağın hisin görüb,
Nə çiyində qala yükü,
Özü yıxıb, özü gülüb,
Tərpənməyib bircə tükü -
Bu daş mənə tanış gəlir.

Gah göstərib boz üzünü,
Gah gizlənilib bez kisədə,
Vətəninə qərrib düşüb
Yükün üstə gəlməsə də
Bu daş mənə tanış gəlir.

Düşmən mənə toy tutanda,
 O düşmənə toy qurubdu,
 Qıندان çıxan qılıncımı
 İki bölüb oturubdu -
 Bu daş mənə tanış gəlir.

Nəzir deyib dayanmışam,
 Bəd niyyəti, nəzəri var,
 Gördüyüm daş ürəklərdən
 Birinə çox bənzəri var -
 Bu daş mənə tanış gəlir.

Gah solumda firfıradı,
 Gah sağıma keçir mənim,
 Neçə ildi bir qara daş
 Başıma and içir mənim -
 Bu daş mənə tanış gəlir.

Bakı, 27.09.2006

GEDİRƏM GOR QAZMAĞA

Köynəyim küləklərə,
 Gözüm qışa öyrənib,
 Mən başa çəkilmirəm,
 Başım daşa öyrənib.

Dizim - kötük dəlisi,
 Ovcum - qabar vurğunu.
 Qulağım - söz qovluğu,
 Ayağım - yol yorğunu.

"Allah yolunda" deyən
 Sinəmi yandırıldı,
 Dil-dil ötən dilənçi
 Məni utandırıldı.

Boğaz var ki, su boğur,
 Ağız var ki, kahadı.
 Mən evi necə tikim,
 Daş çörəkdən bahadı.

Sərçə koma qurubdu,
 Gözüm yuvada qalıb.
 Havamı kim çalıbsa
 Əlim havada qalıb.

Ayağıma baxanın
 Başı yellənəcəkdı,
 Dünya boyaqlı kürə,
 Zəmanə yellənəcəkdı.

Mən səsimi udmadım,
Öyrəndim uduzmağa,
İynəmi itiləyib
Gedirəm gor qazmağa.

Bakı, 20.09.2006

İTİN AĞZINDAYAM

Tez alışan adam, tez sönən adam
Quru çırpını da odlaya bilmir.
Qapının ağzına öyrənən adam
Otağın başına adlaya bilmir.

Vağzalın ağzında lövbər salmışam,
Qaçaq qaçan yerə qaça bilmirəm.
Qapazın altında elə qalmışam,
Qazanın ağzını açma bilmirəm.

Mənə bıçaq verib kəs deyəndə də
Bir çöpü almadım quşun ağzından.
Baharda bənövşə əsnəyəndə də
Qurtara bilmədim qışın ağzından.

Durub gözlərimi döydüm lal kimi,
Sözümü ağzımdan qaçaq görəndə.
Bıçağın ağzına gələn mal kimi
Ağzını açmışam bıçaq görəndə.

Ağzımın odundan qorxan düşmənim
Ağzımın üstündən qəfil vurubdur.
Ağızlar dilimi açmayıb mənə,
Ağızlar ağzıma qıfil vurubdur.

Sobam da, bacam da öyrəndi hissə,
Ocağım hələ də köz tuta bilmir.
Ağızlar ağzıma neyləyibdisə
Dilim düz-əməlli söz tuta bilmir.

Dişə ləzzət verən ağ saqqız kimi
Ağızdan ağıza düşürəm hələ.
Ocağın üstünə düşən duz kimi
Ağzımın içində bişirəm hələ.

Tor qurub timsaha satmayın məni,
Didənlər deyir ki, dərim yaxşıdır.
Pələngin ağzına atmayın məni,
İtin ağzında da yerim yaxşıdır.

Bakı, 30-31.05.2007

VALLAH BU İT MƏNƏ HÜRÜR

Sərilə də, sürünsə də
Bir sümüyə qul olacaq,
Ha özünü öldürsə də
Mükafatı yal olacaq,
Dəysə ona bir dəyənək
Səsin udub lal olacaq -
Vallah bu it mənə hürür.

Quyruğuna dəyməyiblər
Milçək yesə kara gələ,
Qulağını kəsiblər ki,
Qulaqları darı dələ,
Gözün yumur timsah kimi,
Ağzın açır öl-ölə -
Vallah bu it mənə hürür.

Çənəsində hayı-küyü,
Quyruğunda qeyrəti var,
Nə geriyə çəkilməyə,
Nə cummağa cürəti var,
Hürməyəndə məzəmməti,
Hürən zaman hörməti var -
Vallah bu it mənə hürür.

Yamaq enib gündəyməzə,
Yalaq qalxıb yaylaqlara,
Əsnəməsi, ulaması
İşləyibdir qulaqlara,
Oxşarı var sifarişlə

Boğaz yırtan yaltaqlara -
Vallah bu it mənə hürür.

Ya ağzımı əliyalın,
Ya əlimdə ət görübdü,
Qulluğu var, quyruğu var,
Bir həyəti süpürübdü,
Ötüb keçən karvanlara
Tarix boyu it hürübdü -
Vallah bu it mənə hürür.

Bakı, 23.01.2008

ÇAŞ GÖRÜR

Gəlinin işinə kəviz yarıyır,
Qarının işini qaravaş görür.
Qaranlıq gecədə görünməyəni
Qara zəncirdəki qarabaş görür.

İlanlar tökdükcə qabıqlarını,
Doldurmur dünyanın çarıqlarını.
Daşdan qoruyanlar topuqlarını
Başının üstündə qara daş görür.

Çox gözü tökübdür qaş düzəldənlər,
Yazı qışa yazıb qış düzəldənlər,
Mənim qollarımdan xış düzəldənlər
Gözümün içində savaşı görübdür.

Ha ağlat tütəyi, ha hönkürt tarı,
Saxlayan olmayıb gedən qatarı.
Hələ də toyuqlar yuxuda darı,
Keçəllər şəvə saçı, aclar aş görür.

Daş atma, başımla daş yarmışamsa,
Daş olum, daş atıb baş yarmışamsa.
Dünyanı nə təhər çaşdırmışamsa,
Dili kəkələyir, gözü çaş görür.

Bakı, 26.08.2007

QIR QAZANI

Ocaq alışdıqca tüstü eşilər,
Ay göydə oxşayar para çörəyə.
Damlara qır çəkən qara kişilər
Meylini salıbdı qara çörəyə.

Dağlana-dağlana ev kiridibdi,
Alovun içində, qorun içində.
Qazan var, həmişə yağ əridibdi,
Qazan var, qocalıb qırın içində.

Qırdan qızıl qıran qırsaqqızların
Qırı qazanında, qazanı dəmdə.
Cehiz qazanları qara qızların
Hələ qır qaynadır mənim sinəmdə.

İpək qiyməti var, bez qiyməti var,
Ucuz zillətdədi, baha kefdədi.
Burda hər tavanın öz qiyməti var,
Gordakı qazan da, qır da müftədi.

Sakitcə qaynayır sirr qazanları,
İçində nə varsa üzü qaralıb.
Yerin altındakı qır qazanları
Yerin üstünə də vəlvələ salıb.

Gündə aş qazanı dəmə qoyulan
Heç vecinə almır qır qazanını.
Ay qır qazanından qisməti olan,
Özün öz gorunda qır qazanını.

Qara qoç belindən atıbsa səni,
Cəhənnəm neyləsin, nahaq gileydi.
Qırın qara gözü tutubsa səni,
Qıldan yapışmağın havayı şeydir.

Yenə də boş deyil ocağın üstü,
Başına ip salıb söz oynadırlar.
Gözümü göynədir bir qara tüstü,
Hardasa qazanda qır qaynadırlar.

Bakı, 22.09.2006

GÖRMÜRƏM

Elə kəsir, elə soyur
Dabbağında gön görmürəm.
Bıçağından sürü keçir,
Qucağında yun görmürəm.

Gah ümmandı, gah ormandı,
Hər xurcunu bir xırmandı.
Ələyi də dəyirmandı,
Ətəyində un görmürəm.

Oyaq yatıb, yatan kəsib,
Əli bala çatan kəsib.
Qabağımı şeytan kəsib,
Ha baxıram cin görmürəm.

İmansızdı, inadı var,
Qandalsızdı, qanadı var.
Damağında qan dadı var,
Damarında qan görmürəm.

Görməyinə... mini görmür,
Kinli kişi kini görmür.
Eləsi var məni görmür,
Eləsi var mən görmürəm.

Bakı, 06.11.2008

XƏBƏRSİZLƏR

Çoxdur hələ səbrimdən,
Səbbimdən xəbərsizlər.
Boş qazan taqqıldadır
Qabımdan xəbərsizlər.

Sözüm hara sığışa,
Yenə düşdüm yağışa.
Məni salır yoxuşa
Tabımdan xəbərsizlər.

Dəbdə deyil dəbim də,
Dəbbələyir həbim də.
Pul axtarır cibimdə
Cibimdən xəbərsizlər.

Bürünüb boz bezinə,
Kələk gəlir yüzünə.
Şair deyir özünə
Təbimdən xəbərsizlər.

Yeriyən yetib qalır,
Yetənlər itib qalır,
Dibimdə batıb qalır
Dibimdən xəbərsizlər.

Bakı, 29.07.2009

AXIRDA

Bu dünyanın buludu var, seli var,
Susuz arxlar dolacaqdı axırda.
Millətini borclu bilən, millətə
Özü borclu qalacaqdı axırda.

Yayı çəkib atır göydə quşu da,
Üzə gülür üzüyünün qaşu da.
Qardaşına saxladığı daşu da
Öz başına salacaqdı axırda.

Qar görməyib, qara qalıb birçəyi,
Kor olmuşu görə bilmir gerçəyi.
Gülüsləri turş alçanın çiçəyi,
Alça kimi solacaqdı axırda.

Qazancına qarışdır itiyi,
Kola girib yola düzür kötüyü.
Qoltuğunda gizlətdiyi düdüyü
Qoduqluqda çalacaqdı axırda.

Əyri baxdı, bic-bic güldü didələr,
Bu bicləri harda əkdə dədələr.
Haram zədə dadandısa gədələr,
Haramzadə olacaqdı axırda.

Bakı, 01.12.2006

EL İÇİNDƏ

Qartallara qara yaxıb
Tükün tökdü kol içində.
Bu qara daş, qara kötük
Nə sülənir yol içində?

İçi paslı sirkəxana,
Nökər çətin çəkə xana.
Bu dələduz, yekəxana
Boğulacaq yal içində.

İt də yeməz bit yemişi,
İylə tapır it itmişi.
Bu kal gədə yetişmiş
Kal elədi kal içində.

Sarı qırıq, ipi qırıq,
Arpa görüb ipi qırıb.
Gah ağlayıb, gah anqırıb,
Gah ağnayıb kül içində.

Neçə corab hörüb belə,
Gördüyünü görüb belə.
Başı hara girib belə,
Palamı da pul içində.

Ağzındadı xırçaxırçı,
Xırdaladı xırı xırçı.
Mal gəzirəm, ay naxırçı,
Mal görmədin mal içində?

Sağ çıxmayıb qışdan çoxu,
Keçirmişəm daşdan oxu.
Kişisənsə, başdan oxu
Yazdığımı el içində.

Bakı, 18.09.2009

QUYULAR, TƏLƏLƏR, BALTALAR

Ağladan özümüz, gülən özümüz,
Yəhərdə gəzənlər əl çalan gəzir.
Yıxılsan köməkdən əllərini üz,
Əlibaltalılar yıxılan gəzir.

Bulaqlar quruyub köçəndən bəri
Quruyan arxımız suyu gözləyir.
Başını dik tutub dik gəzənləri
Boyundan yuxarı quyu gözləyir.

Gün döyüb qaraldıb qayaları da,
Elə yanırıq ki, hisimiz çıxmır.
İndi su çıxmayan quyuları da
Görəndə qorxudan səsimiz çıxmır.

Boğaza biçilir köşənin çoxu,
Tor atan tər töküüb şələ düzəldir.
Közü qabağına eşənin çoxu
Ayağıma görə tələ düzəldir.

Quyular, tələlər peyda olandan
Dilim ciyərimə qarışıb yanır.
Kütüklər dizimi nişan alandan
Baltaların dişi alışıb yanır.

Bakı, 20.08.2008

QURBAĞA GÖLÜ

Səsini kəsməyir qurbağa gölü,
Ötən durnaların sədasi gələ.
Qur-quru başına götürüb çölü,
Ay buna göllərin qadası gələ.

Gündüzü qiyamət, gecəsi qeybət,
Bu kimə acıqdı, bu kimə nazdı?
Sonalı gölləri görsəydi əlbət
Cıncırı çıxmazdı, səsi çıxmazdı.

Ya zildən dəm vurur, ya zillətindən,
Gözləri açılsa özün görərdi.
Göy-gölü tanısa xəcalətindən
Bəlkə də utanıb yerə girərdi.

Dostu tısbağalar, dostu bağalar,
Yaşa mehir salıb, qurağa çıxmır.
Qur-qurla birləşən bu qurbağalar
Qurbağa gölündən qırağa çıxmır.

Suyunun ləpəsi topuqda, dizdə,
Qulağı beləcə səsə öyrənib.
Tarixdən xəbərsiz düşmənimiz də,
Qurbağa gölündən nəsə öyrənib.

Bazarı da qara, bezi də qara,
Qamışı diridir, qayıışı ölü.
Əlimdə bir daş var, özü də qara,
Özünü yığışdır, qurbağa gölü.

Bakı, 15.04.2010

TANIDIQ

Gül bağının bülbülündən irəli
Qoz bağının qarğasını tanıdıq.
Nırxı gündə təzələnən bazarın
Dəllalını, darğasını tanıdıq.

Sözüm quldu, bəy deyil ki bəzənə,
Dayaq durduq bizə dodaq büzənə.
Közün üstə qızarıdan bizə nə,
Qara sacın yuxasını tanıdıq.

Yoluq sərçə bəyənmədi laçını,
Yazıq dəvə qatlamadı qıçını.
Bir sürünün qoyununu, qoçunu,
Bir ilxının yorğasını tanıdıq.

Astanada ləngiyəndə astası,
Atla ötdü öz işinin ustası.
Qızlarına öyüd verdi atası,
Gəlinlərin sığmasını tanıdıq.

Şəkər bizə gəndən-gənə ad oldu,
Neçə acı ağzımızda dad oldu.
Can deyənin canı bizə yad oldu,
Çor deyənin çuxasını tanıdıq.

Özümüzük yoğuran da, yapan da,
Sambalımız, çəkimiz var qapanda.
Atımızı səyirdəndə, çapanda
Neçə kəndin koxasını tanıdıq.

El içində bir deyim var "it unu",
Paxır misdən ucuz tutduq altunu.
Kimisinin ayağının altını,
Kimisinin yaxasını tanıdıq.

Bakı, 05.05.2010

TUTACAQ SƏNİ

Kar olsan, qulağın kefdə, damaqda,
Kor olsan kəsəcək kor bıçaq səni.
Soyuq qan işləsə damarlarına
Nə tonqal qızdırar, nə ocaq səni.

Həyalı kişi var qızdan, gəлиндən,
Danışır dünyanın gəlhagəлиндən.
Yapışdığı ətək çıxsə əлиндən
Çəkib cəhənnəmə qatacaq səni.

Qatma qadan alım, sən duzu bala,
Onun içindədir buynuzu, bala.
Ot görüb mələyən bu quzubala
Quzu kababına satacaq səni.

Zindanın üstündə isti dəmirsən,
Elə yoğrulmusan, hazır xəmirsən.
Qarın otarana kürək çevirsən
Bir gün kürəyindən atacaq səni.

Sümüyə sıyılsa, sıyrığı yerdə,
Buynuzu göylərdə, buyruğu yerdə.
Yola öyrənibsə, quyruğu yerdə,
Yala öyrənibsə, tutacaq səni.

Bakı, 05.05.2011

GÜNAHKAR

Ətri varsa dilimdəki kəlmənin,
Çəməndəki çiçəyimdi günahkar.
Balım mənə bəla imiş sən demə,
Şanı daman pətəyimdi günahkar.

Yaşıl orman səhralarda bitməyir,
Qara qarğa qartalları ötməyir.
Çaxmaq daşı hər lələyi ütməyir,
Tez alışan lələyimdi günahkar.

Öz əlimlə sağalmırsa öz yaram,
Nəyə gerek çənə döyəm, söz yoram.
Büründüyüm yapıncıda qızdıram,
Büküldüyüm bələyimdi günahkar.

Ocaq üçün itilədim dəhrəmi,
Damdan asıb çalxaladım nehrəmi.
Qapı açan açıq gördü süfrəmi,
Süfrəmdəki çörəyimdi günahkar.

Salam verib, salam alıb yüz əldən,
Gül-çiçəyi seçməyibdi xəzəldən.
Düşmənimə tanımayıb əzəldən,
Sinəmdəki ürəyimdi günahkar.

Dəli selə köhnə xana neyləsin,
Əyri ələ, əldə xına neyləsin.
Göyümdəki Allah buna neyləsin,
İçimdəki fələyimdi günahkar.

Borcum çoxdur dost adında düşməne,
Dərs olmadı başımdakı daş mənə.
Sözün yoxdu qana batan qəmənə,
Paralanan kürəyimdi günahkar.

Bakı, 17.05.2011

SU SƏHƏNGİ

Dinməyəni dindiribdi,
Kəhər ata mindiribdi.
Neçə odu söndürübdü
su səhəngi.

Sevənləri sayıb, seçib,
Neçə sudan qıraq keçib.
Hörüklərdən ətir içib
su səhəngi.

Tövşəyibdi, təntiyibdi,
Yağış kimi səngiyibdi.
Bulaq üstə ləngiyibdi
su səhəngi.

Qızdan qisas ala bilər,
Çuvala tay ola bilər.
Suya həsrət qala bilər
su səhəngi.

Yada baxsan yayda donar,
Susuzluqdan dili yanar.
Sona olsan suda sınar
su səhəngi.

Bakı, 30.07.2007

ARAVURAN

Aravuran gecə bilir gündüzü,
Böhtan girir, şeytan girir beyninə.
Qırx dili var, qırx əməli, qırx üzü,
Üstəlik də şalvar taxır əyninə.

Əyilibdir yolda bitən ot kimi,
Qulaqları qara xəbər dilədir.
Aralıqda sümük gəzən it kimi
O qarıda, bu qarıda sülənir.

Palaz olub palan içi sökəndən,
Başı dəymir hələ əhlət daşına.
Aramıza aravuran əkəndən
Aramızı alaqlı başına.

Xisləti şər şər atıbdır yüzünə,
Necə gəlib, eləcə də gedəcək.
Mələk kimi görünsə də özünə
İki dostu iki düşmən edəcək.

Öz baltamız yaravuran olmasa,
Uzaq idik kürəkdəki yarıdan.
Aramızda aravuran olmasa,
Yüz Arazı götürərdik aradan.

Sahmanlaya bilməyirik sıramı,
Sıramızda neçəsinin qəsdı var.
Aramıza salıb aravuranı
Vurmaq olmur, aramızda dostu var.

Neçə qoduq, neçə qoltuq görübdü,
Ayırmırıq hələ ağı qaradan.
Aramızı elə soyuq görübdür,
Aravuran vurub çıxır aradan.

Bakı, 28.07.2008

ALDADIR

Mən bağbansız bağdan bəhər ummuram,
Bağban baxan bağlar məni aldadır.
Ölən məni diri-diri öldürür,
Dirilirəm, sağlar məni aldadır.

At oynadır dünya məndən kəsəndən,
Əl üzmüşəm əsnəyəndən, əsəndən.
Qismətə bax, aqlım bir şey kəsəndən
Qara basır, ağlar məni aldadır.

Yel əsdikcə ləpə dəyir ləpəyə,
Öyrənirik şapalağa, təpiyə.
Güvənərdim qar görməyən təpəyə,
Güvəndiyim dağlar məni aldadır.

Bakı, 23.10.2008

TUTUR

Bir çömçənin ətəyindən
Əlli dənə qaşiq tutur.
Başımızı piyləyirlər,
Gözümüzü qılıq tutur.

Talançılar yalançıdı,
Yalançılar talançıdı.
İndi çoxu palançıdı,
İndi çoxu qıyıq tutur.

Yaxalar var, yıxıldı,
Yıxılan var, yuxuludu.
Ayıq olmaq qorxuludu,
Mürgü döyən ayıq tutur.

Sellər çarxa dolanıbdı,
Kabab közdə sulanıbdı.
İndi sular bulanıbdı,
Toru olan balıq tutur.

Bakı, 09.08.2009

KALIN TÖKÜLÜR SƏNİN

Çopurunun üstünə
Çalın tökülür sənin.
Üzündən ürəyinə
Xalın tökülür sənin.

İşiq yanından ötər,
Qarnında sancı bitər.
İt arısından betər
Balın tökülür sənin.

Nə çıraqsan, nə də şam,
Mat-məəttəl qalmışam.
Yalağına hər axşam
Yalın tökülür sənin.

Palanın görünəndə,
Palaza bürünəndə,
Diz üstə sürünəndə
Nalın tökülür sənin.

Nə döş gərək, nə sinə,
Yarpaq kimi əsənə.
Nə dedim ki, mən sənə
Kalın tökülür sənin.

Bakı, 28.07.2008

MƏNƏ AĞIL VERİN

Kimə neyləyəcəm mən bəd olanda,
Ağa olmayıbdır ağıl qulları.
Başına, beyninə bələd olanda
Ağılından asıblar ağıllıları.

Dərində üzənlər batar dərində,
Cəhrədən qaçanda ip dolaşıbdı.
Ağıl öyrənəndə - ağılım yerində,
Ağıl öyrədəndə - ağılım çaşıbdı.

Təpəyəm, başımın üstündə dağlar,
Ata şallaq çəkən itə qıymayıb.
Ağıllı oğullar ananı ağlar,
Oğul-uşağını yetim qoymayıb.

Başım ağılımdan yox, çəkib dilimdən,
Mən ki ağartmadım gözümü sənə.
O qədər ağılsız deyiləm ki, mən
Ağıllı göstərəm özümü sənə.

Ağılımın qədərini ciblərimdə gəz,
Sonra noğul yeyim, nağıl öyrənəm.
Mənim dediyimi ağıllı deməz,
Mənə ağıl verin, ağıl öyrənəm.

Bakı, 27.08.2009

SƏNDƏN SONRA YAŞAYACAM

Üstümə un səpin mənim,
Undan sonra yaşayacam.
Yaş əyilsə günbatana,
Bundan sonra yaşayacam.

Qeyrət umma sən satqından,
Haqq çıxmasın öz haqqından.
Qılınc kimi çıxıb qından,
Qından sonra yaşayacam.

Ya köç ilə köçəcəyəm,
Ya da kəfən biçəcəyəm.
Mən qanımdan keçəcəyəm,
Qandan sonra yaşayacam.

Durub dönüm hansı yola?
Dünya çətin mənim ola.
Canı verib əzrayıla
Candan sonra yaşayacam.

Yediyini dalda yesən,
Gedib yalı yolda yesən,
Məndən sonra bal da yesən,
Səndən sonra yaşayacam.

Bakı, 12.09.2009

YAL GƏTİRİN

Bişirməyə ətimi var?
Geyinməyə çitimi var?
Dul kişidir, yetimi var,
Dul gətirin!

Tor atmayın balığına,
Gedin, girin qılığına.
Qulluqçudur, qulluğuna
Qul gətirin!

Bunun oğlu onu soyub,
Onun oğlu bunu söyüb,
Bunun oğlu onu döyüb -
Pul gətirin!

Bədbəxt oğlu boş xanada,
İşi yoxdur aşxanada,
Çulun cırıb daşxanada -
Çul gətirin!

Yalmananda yalı düşüb,
Kişnəyəndə kalı düşüb,
Çər dəymişin nalı düşüb,
Nal gətirin!

Çalan "Araz-barı" çalıb,
Narı dərib, tarı çalıb.
Ballı qızı arı çalıb -
Bal gətirin!

Qatırını sürən varsa,
Sussun, sual verən varsa!
Baxın, görün hürən varsa,
Yal gətirin!

Bakı, 26.07.2007

... KAŞ BAXMAYAYDIM

Ürəyim titrədi, dizlərim əsdi,
Doğradılar məni, biçdilər məni.
Qabaqdan gələnlər yolumu kəsdi,
Arxadan gələnlər keçdilər məni.

Mənzilim nağıldı, yolum yuxudu,
Nəyi götürsəm də söz götürmədim.
Özümdən arxada adam yox idi,
Özümdən qabaqda boş yer görmədim.

Qabıma çəkdiyim qabığa çıxdı,
Yaxa axtarmadı yazıq yaxasız.
Arxası olanlar qabağa çıxdı,
Arsayıb axırda qaldı arxasız.

Ayağım yollarda sınan təkərdi,
Pozdular, sildilər izimi yoldan.
Qabaqlar gözlərim yol da çəkərdi,
İndilər yol çəkir gözümü yoldan.

Hara çevrilirəm vaxtsız əcəldi,
Pulumu saymadım, günümü saydım.
Arxaya baxanda - gözüm dincəldi,
Qabağa baxanda...

Kaş baxmayaydım.

Bakı, 07.08.2009

*Sual vermə,
öziün danış*

* * *

Çənədən saz adamların yerli-yersiz
sual vermələri bilmədiklərini ört-basdır
etmək üçündür.

* * *

Yurdun oğlu, elin qızı! Ağına söykən,
özünə güvən, qanadlarına bel bağla.
Vətəndən ad, xalqdan inam, anadan
halallıq, övladdan alxış payın olsun.
Yalnız onda yurdunu, millətini bəxtiyar
görər, torpaqlarını yağı tapdağından xilas
edərsən.

*1992-ci il fevralın 26-da ermənilərin Xocalıda
törətdikləri soyqırımı heç bir faciə ilə müqayisə
olunmayan vəhşilikdir. Bu həqiqəti etiraf etmək
üçün bəşər övladından insanlıqdan və insanpər-
vərlikdən başqa heç bir təmənnam yoxdur.*

Müəllif.

(POEMA)

Od tufanı,
kül yağışı,
qan dənizi,
vay doğumu!
Tariximdə
gör neçənci
soyqırımını!
Gərdəkləri qana batan,
"Vağzalı"sı güllələnən
toy qırımını!
Qarlı fevral, qanlı fevral,
Zaval günü, məlal günü!
Xocalının ölüm günü,
qətl günü, edam günü!
Xocalının həyatına
xitam günü!!!
26 fevral günü
doğulanlar
ad gününü bayram etmir,
şad gününü bayram etmir.
Həmin günün
xonçası yox, elçisi yox,
Dağdan ağır bir ağrının

çəkisi yox, ölçüsü yox...
 Bu dünyanın
 min oyunu, min düyünü,
 Görməzliyə vurur hələ
 qoca dünya gördüyünü.
 Haqsızlığın
 qayəsi şər, mayası şər,
 qiyafəsi, donu şərdir,
 əvvəli şər, sonu şərdir.
 Aman Allah!
 Bu nə məşəl,
 bu nə məhşər,
 nə bəşərdir?

* * *

Pas atırsa
 misri qılınc hələ qında,
 Pas atırsa qolum qızdə,
 əlim üzdə,
 Kəsər yoxsa
 ağızımızda, dilimizdə,
 Yəhərsizsə, yüyənsizsə
 döyüş atım,
 İldə bir yol nə verəcək
 müxbirlərə müsahibəm,
 müstəntiqə izahatım?
 Yenə sual, yenə cavab,
 köhnə sual, köhnə cavab.
 Heç nə vermir,
 verə bilməz
 mənə sual, sənə cavab.
 Diyircəkli qara qələm

diyirlənib boşaldıqca
 qor alacaq -
 nə faydası?
 Ağ kağızlar qaralacaq -
 nə faydası?
 Kameralar qurulacaq,
 mikrofonlar düzüləcək,
 dəvə kinli, dəvə belli
 dünya sanki düzələcək.
 Ordan-burdan toplayacaq
 kəfki bizi,
 Lap qabağa çəkəcəkdir
 ekran bizi, efir bizi.
 Allah bilir,
 neçənci yol deyəcəyik
 Necə qırdı
 bu qaniçən kafər bizi.
 Dilimizi yağır edən,
 hamımızı fağır edən
 işgəncənin baxtına bax,
 başa keçib,
 Nifrətimiz güllə kimi
 boş keçib.
 Sinəmizdə dəfn olunan
 qəlpə bizi xatırlayır,
 güllə bizi xatırlayır.
 Hələ millət
 tər çiçəklə,
 güllə bizi xatırlayır.
 Danışmağa
 borcluyuq biz, məhkumuq biz,
 Danışmasaq, günahkarıq,
 danışanda zavallıyıq.

Söhbətimiz
kəlmə-kəlmə, qırıq-qırıq,
Dilimizdə
söz də qırıq, səs də qırıq...

* * *

O qatillər,
o quldurlar,
o ordular,
gecə yarı
evimizi yandırdılar,
Yurdumuza od vurdular!
Toplar keçdi,
tanklar keçdi üstümüzdən,
Yer qaraldı, göy qaraldı
tüstümüzdən!
Başımıza od ələndi,
uşaqlar da güllələndi,
qocalar da güllələndi.
Əlimizi
şaxta kəsdi, sazaq kəsdi,
Başımızı bıçaq kəsdi.
Qara saça qar ələndi,
qırov düşdü,
Qız-gəlinlər girov düşdü.
Qar üstünə tökülən qan
yurdu basdı,
Bu arxalı ac köpəklər
qurdu basdı.
Günahkarlar
günahsızda günah gördü.
Nə çəkdiksə, Allah bildi,
Nə gördüksə, Allah gördü!!!

* * *

Çox eşidib çox yazmısan -
Yenə eşit, yenə də yaz!
Vallah, billah
bu oyunu oynayana,
bu oyunu oynadana
ikimiz də ağlıdayaz,
Mən deməklə, sən yazmaqla
dərd azalmaz...
Kameranı söndür, qardaş,
qələmini saxla, bacı.
Nə soruşan dərd dəlisi,
nə danışan qəm möhtacı.
Ahıl yaşda ağlayan var,
gedək ona ağıl verək,
Uşaqlara nağıl deyək,
noğul verək.
Qəmli-qəmli şeir yazaq,
oxusunlar,
əzbərləyib ağlasınlar,
Dördüncülər başlarına
qara yaylıq bağlasınlar.
Divarlardan şəkil asaq,
səhnələrdə şam yandıraq,
Amma çətin
biz tarixi utandıraq,
biz zamanı dayandıraq.
Əliqanlı erməninin
yeddi qatı əlimizdə,
Yeddi arxa dönənini
çölə tökək,
Başlarına nif yağıdıraq,
nalə tökək.

Hirsimizdən, hikkəmizdən
daşnak deyək, dığa deyək,
qarğış edək, söyüş söyək.
Bu nəhlətdən,
bu nifrətdən
sonra durub hara gedək?
Üç milyonun,
beş milyonun qabağında
50 milyon diligödək!
İçimizdə
dərdə dərdədən heykəl qoyub
dərdimizə ağlayanda
dərddən başqa nə uduruq?
Dərdimizi
dərviş kimi yaşadanda
torpaq adlı, Vətən adlı
dərdimizi unuduruq.

* * *

Bələkdəki bəbələrdən,
beşikdəki çağalardan
xəbərin var? -
göz dəyməsin,
tel darayıb, saç hörürlər.
Cavanlardan xəbərin var? -
qocalıblar, tor görürlər.
Qocalardan xəbərin var? -
sandıqları açılıbdır,
boylarına qat bağlamış
boyat kəfən biçibdilər,
Durna kimi lələk töküüb
bu dünyadan köçübdülər.
Qoca dünya

qəh-qəh çəkib gülməyində,
Öldürənlər
əl çatmayan,
ün yetməyən Vətənimdə
badələrin lal rəqsində,
bal rəqsində,
təmtəraqla, qəhrəmantək
ölməyində.
Qoca dünya özün qoyub
arsızlığa,
Özün qoyub
kar yerinə, kor yerinə,
ayaq basmır gor yerinə.
BMT-in kürsüsünə
minənlər var,
BMT-in kürsüsündən
düşənlər var,
BMT-in zallarında,
üşüyənlər,
diri-diri bişənlər var.
Hər basılan qara düymə
qəti mövqe, münasibət,
ədalətli - ədalətsiz
gizli səsdır,
Sözümə göz dikən qardaş,
susuramsa, sual bəsdır.
Sual verən, ölkələr var,
sözü deyən ölkələr var,
sözü keçən ölkələr var,
sözü kəsən, səsi kəsən
ölkələr var.
Orda hər cür qəzəb, gülüş,
orda qara kölgələr var.

Tövsiyəsi
 güclülərin təkidinə,
 təpkisinə
 tablamayan bənd kimidir,
 Qətnaməsi
 gücsüzlərin başın qatan
 noğul kimi, qənd kimidir.
 Əllərində yoxsa şillə,
 ayağında yoxsa təpik,
 cinayətə o da ortağ,
 o da şərik,
 Bəyanat da, tövsiyyə də,
 qətnamə də - qara qəpik.
 Böhranların
 at oynadan zamanında
 yazıq üçün, kasıb üçün
 nə var ucuz?
 Alicənab BMT-də,
 Əliaçıq BMT-də
 kağız ucuz, qərar ucuz.

Avropanın nə vecinə,
 Çəkilib öz sərhədinə,
 qapanıbdır öz içinə.
 Qıfıllanan, kilidlənən
 qapıların arxasında
 qərarını çıxarıandan
 üç ay sonra,
 beş ay sonra
 Müzakirə, mübahisə,
 müqayisə,
 eh, nə isə...
 Birliyi var, şurası var,

axı qoca Avropanın
 nə Qarabağ boyda dərdi,
 nə Xocalı yarası var.

* * *

Gülüstandan,
 Türkmənçaydan üzü bəri
 məmləkəti
 ikibaşlı qartal diddi,
 ayağımı buxov kəsdi,
 qollarımı qandal diddi.
 Yadellilər çəpər çəkib
 neçə bostan düzəldilər,
 Azərbaycan torpağından
 erməniyə nəzir deyib
 Ermənistan düzəldilər.
 Vətənimə bölə-bölə
 payladılar,
 Qonşuların dili-ağzı
 qana batdı,
 bala batdı.
 Yenə həmin havadır bu,
 yenə əlim havadadı,
 yenə qanım batabatdı.
 İldən-ilə miras qalır
 dinləmələr, danışmalar,
 İkiəlli boğur bizi
 bu ikili yanaşmalar.
 Ermənistan başçısının
 boğazında ala çatı -
 başı əldə,
 gözü əldə.

Təmənnəsiz yardımını da,
silahı da gəlhagəldə.
Düynlənir qəzəbim də,
düynlənir yumruğum da,
qoltuqlardan çıxmır deyə
boyu qalıb qoltuğumda.
Qana batan əli əsir,
üzü əsir.

Təşvişə bax, təlaşa bax,
ayaqları sözə baxmır,
dizi əsir,
İrəvanda nə yeirsə,
nə içirsə
qurumsağın qursağını
Fransada sancı kəsir.

* * *

Tərəzilər əyilmişdi,
bazarlarda
nırx tərsinə fırlanırdı,
Dünyamızda
çarx tərsinə fırlanırdı.
İsti zindan qılinc deyil,
zurna doğdu,
Zaman kişi zina əkdi,
tarix nənə zina doğdu.
Ermənilər
yazıq idi, fağır idi,
güzəranı ağır idi.
Qahmar durub
sürüdülər, sırıdılar
bu torpağa.

Gətirdilər məni yıxa,
onu yıxa,
Torpağıma, tariximə
şərik çıxı.
Azərbaycan cır alçadan
calaq gördü,
çuxasında papaq boyda
yamaq gördü.
Kürəyini, sinəsini
yara basdı,
millətini qar basmadı,
qara basdı.
O zamandan
haqq-salamın urvatına,
təknəmizin urvasına,
nehrəmizin urzasına
xələl gəldi,
Alnımızın yazısına
xələl gəldi.
Qonaqların qoltuğunda
o tarixdən qarpoz qalıb,
xoruz qalıb,
Qafqaz boyda Azərbaycan,
Azərbaycan boyda Qafqaz
təhqirlərə məruz qalıb.
Bu yerlərə köç edəndən
bu hayların
halallıqla işi yoxdur,
haram yeyib haram gəzir,
ağıllını çaşdırmağa,
ağılsızı aldatmağa
fürsət gəzir, məqam gəzir.
Sərsəmləmə, sarsaqlama

bir kəllənin işi deyil,
görən neçə havalı baş,
davalı baş,
qovğalı baş
bir çiyinə bitişikdir?
At üstündə yol gedənin
qabağında at oynadan
it-pişikdir.

Dağın qarı,
çayın buzu əriməkdə,
erməninin
siyasətsiz fəlsəfəsi,
fəlsəfəsiz siyasəti
çürüməkdə.

Tarix boyu
çoxlarının komasında
güvəndiyi dirək çöküb,
damsız qalıb.

Oynaşlılar
əri əldən buraxanda
camsız qalıb,
qonşusunun çırağına
bel bağlayan şamsız qalıb.
Küdurətim - dəli tufan,
məhəbbətim - sonsuz ümman,
iradəmi tunc görürəm.
Yarasını sağaltmağa
Vətənimdə, millətimdə
güc görürəm!

Azad yurdu gözləyirik,
azad yurdda gözləyirik
dalğalanan bayraqları,
Azərbaycan -

azadlığın bayraqdarı!
Bir söz deyim eşit məni -
"mən-mən" deyən ölkələrin
canındakı üşütməni.
Yaxşı görür
bu dünyanın siyasəti,
siyasətin ağsaqqalı,
ağbirçəyi,
Böyük türkün
tarixinin davamıdır
türkün böyük gələcəyi!

...Ocağımın qırağında
hələ düşmən oturublur,
hələ qanım ortadadır,
hələ məni qan tutubdur.

* * *

Fevralın o
qara-quduz gecəsində,
o şaxtalı, o tufanlı
Meşələrdə yananların,
donanların
məzarı yox, tabutu yox.
Məhkəməyə göstərməyə
bu millətin Şəhidi var,
"sübutu" yox.
Nə ədalət zəfər çalır,
nə Haaqa gözə dəyir,
Əzilənin, döyülənin
nə hüququ,
nə də haqqı gözə dəyir.

Bu dünyanın
qəbri hələ qaranlıqdır,
qəlbi hələ qaranlıqdır,
qərbi hələ qaranlıqdır.
Haqqı dildə bayraq edib
haqsızlığa dözən dünya!
Gərək göyün göydən enə,
gərək yerin yerdən qopa!
Haçanacan
köpəyə yal, ata arpa?
Daha sizə sözüm yoxdur,
ay BMT, ay Avropa!..

Hələ bulud qapqaradır,
hələ duman çox qatıdır,
"ATƏT" adlı
bir qurumun qovluğunda,
sədrlərin təhlilində,
barmağında,
qarmağında
Çevir-tatı, vur-tatıdır.

* * *

Erməninin
atasından, babasından
ağır-batman bir söz qalıb:
"harda hay var, orda vay var".
Amma yenə bu dünyada
vay gəzənə dayaq duran
daş saray var.
Dilin işə sala-sala,
gözün işə sala-sala
bu ölkədən o ölkəyə

it unutək səpilənlər,
ələnlər,
Taxtdan tarix,
toxdan torpaq dilənənlər,
senatoru hərfləyib,
hədələyib
Senatları aldadanlar,
sərsəm-sərsəm yuxulardan
bal dadanlar
tarix boyu yıxılıbdır,
yox olubdur.
Torpaq üçün doğulmayan
gödən üçün yaşayıbdır,
"harda çörək - ora vətən"
deyən millət doğrudanmı
vətən üçün yaşayıbdır?
Köşə çəkən,
çarıq tikən,
palan basan,
səbət hörən,
gön qaşıyan,
ona-buna kürəyində
yük daşıyan,
ömrü boyu ac yaşayan
əcnəbidə işdaha bax,
Bu Allahsız erməniyə
necə deyim Allaha bax?
Uzaq başı sən dəlləksən,
pinəçisən,
özün yaxşı bilirsən ki,
dabbağından üzü bəri
sən nəçisən.
Küycü, şərçi,

qarayaxan,
aravuran,
tələquran.
Qan görəndə ermənini
sarısını udan gördük,
Qan tökəndən havalanıb,
quduzlaşıb,
Ölümünə az qalanda
tərs keçilər çoban ilə,
çomaq ilə buynuzlaşıb.
İnsanlığa tuşlanıbdır
atdığı daş, qurduğu tor.
Orda terror, burda terror,
qan-qadadan nə görübdür
bu görbagör?
O ölkədə bir sui-qəsd,
bu ölkədə bir partlayış.
Gəl ki onun qovluğunda
hər məclisdən, toplantıdan
bir çıxarış, bir arayış.
Timsah kimi ağladıqca
gözlərini yummağında,
hələ türkdən hədə ilə
təzminat da ummağında.
Güllə görüb mənim sinəm,
qılınc görüb
mənim başım,
Bakı, Quba qan yaddaşım.
Şamaxıda, Lənkəranda
neçə sümük məzarlığı,
neçə ölüm düşərgəsi
indi-indi üzə çıxır,
Torpağımın altında da

axan qanım dizə çıxır.
Nə qədər ki, xəyalında
Ermənistan adlı məkan
o dənizdən bu dənizə,
ermənilər dizi üstə
sürünəcək ölənəcən
o dəhlizdən bu dəhlizə.
Qatırını
bu qatarın yollarında
yoracaqsan,
Torpağın yox, tarixin yox,
nəyin üstə duracaqsan?
Kül üstündə dövlət quran,
əlin haqdan üzülüdür,
Dövlətləri dövlət edən
bünövrəsi, özülüdür.
Ömrün boyu
oxuduğun oğurluqdur,
bişirdiyin oğurluqdur,
danışdığın oğurluqdur,
yazdıqların oğurluqdur!
Oğurluqdur
ortalığa nə çıxartsan,
ona görə
dahilərin kitabında
qara ləkə, qara adsan.
Ar eləmə,
asdığıni, kəsdiyini
kökündən dan, yenə unut.
Kor tutduğun buraxmayıb,
ələk tapsan, ələkdən tut,
yaxa tapsan, yaxadan tut,
kəndi basmaq istəyəndə

koxadan tut.
 Görən özün inanırsan
 yazdığına, cızdığına?
 Vallah bir gün qarışacaq
 tüstün sənin cızdağına.
 Yazdığıma cavabdehəm,
 bircə şərtlə:
 Məndən qabaq
 Puşkin gəlib cavab versin
 yazdığına.

* * *

Yaralanıb
 yad ölkədə yar axtaran,
 Bazarlarda ləpə gəzən,
 Narinaya nar axtaran,
 Hədiyyəsi lama olan,
 şuba olan,
 Beş kişinin əkdüyünə
 oğurluqca ata olan,
 baba olan,
 Bu Anuşda, Siranuşda
 nə tapmışan, nə görmüşən,
 Axı harda azıb itin?
 Bumu sənin kişiliyin,
 bumu sənin ər namusun,
 ər qeyrətin?
 O qancığın doğduqları
 ətimizi şişə çəkdi,
 balamızı diri-diri
 dişə çəkdi.
 Boyunbağı aldığın kəs
 bir gün səni boğacaqdır

tumanının bağı ilə,
 tamahının bağı ilə.
 Qeyrət ilə öyünməyən
 öyünməsin
 eşib buynuz elədiyi
 bığı ilə.
 Mənim pulum, onun pulu
 bir lotunun biləyində
 bilərzikdi,
 Bu töhmətdən,
 bu qınaqdan baş yoruldu,
 dil bezikdi.
 Ahı ərşə çatanların
 ahı sənə çatmadımı?
 Ürəyimi parçalayan
 ürəyinə yatmadımı?
 Elə bilmə yad ölkədə
 yad xanımdan
 dilək tutan vaxtındasan.
 Vətəninə
 kirpik ilə köz götürən
 anların qarşısında
 sən üzünə
 ələk tuman vaxtındasan.
 Yağların yağlı dili,
 qara teli
 hələ sığal altındadır,
 Tək torpaq yox,
 ürəklər var
 hələ işğal altındadır.
 Ürəyini
 yağılardan qoruyanlar
 torpağını azad edər,

Ürəyində
 yağılara yer verdinsə,
 sənin üçün
 Vətən yalan, millət hədəv.
 Tamahımız güc gələndə,
 hissimizə qul olanda
 kor olmuşuq,
 Səngərlərdə ölmək şərəf,
 biz yataqda,
 biz qucaqda qırılmışıq.
 Kəndirimiz kəsiləndə
 adımıza, odumuza
 kəsir düşür,
 Qoy incisin Kərəm məndən -
 öz əslini unudanlar
 əslilərə təslim olur,
 əsir düşür.

* * *

Körpələri
 süngülərə taxanlara,
 tətikləri
 beyinlərə sıxanlara,
 "öldür" deyib gülənlərə,
 "əhsən" deyib baxanlara,
 meşələri
 baltalayıb yıxanlara,
 qanı selə döndərənə,
 sudan quru çıxanlara
 sual verən yoxdur hələ!
 Tumarlanan,
 kremlənən divarların

kölgəsində yatanlara,
 ətəklərdən
 ikiəlli tutanlara,
 ərzin başın qatanlara,
 qəziləndən saqqal hörən
 qəzərlərə, vartanlara,
 sual verən yoxdur hələ!
 Hələ rusun iti ilə
 yalaqdan yal yeyənlərə,
 gedib farsın qabağında
 dümbəyini əyənlərə,
 fransızın qarısını
 dilənçitək döyənlərə,
 süzüb tutun araqını
 ingiliscə
 dostluqdan tost deyənlərə,
 ölənləri məhkum edib
 öldürəni öyənlərə
 sual verən yoxdur hələ!

Danışmıram,
 ayaqyalın yola çıxan,
 yoxa çıxan
 köçüm məni danışdırır!
 Danışmıram,
 qan ağlayan,
 od götürən
 içim məni danışdırır!

* * *

Tarix bir gün açılacaq
 sarayları, sandıqları
 lap poladdan, tuncdan olsa.

Zaman başın yerə əyər
 vücudunda bircə tikə
 vicdan olsa.
 Sorğuya bax!
 Suala bax!
 "Ermənilər haçan gəldi?",
 "necə qırdı", "necə kəsdi?"
 Maskalanan quru qeyrət,
 lüt suallar, küt suallar,
 soyuq sorğu, cılız hikkə
 daha bəsdı!
 Erməninin
 xaltasından, noxtasından
 ikiəlli yapışaraq
 dana kimi böyürtməsən,
 köpürtməsən,
 sifətinə tüpürməsen,
 "Niyə gəldin?",
 "Niyə qırdın?", "Niyə kəsdin?"
 soruşmasan,
 Nə sən yanan, nə mən yanan!
 Sən də yaman, mən də yaman!
 Sən də yalan, mən də yalan!

* * *

Əli qələm tutan qardaş,
 sözü göydə tutan bacı,
 Yuxusuna
 gecə haram qatan bacı!
 O qocaya sual vermə,
 içi yanıb,
 Viran olan Xocalıda

övladının üçü yanıb.
 O kişiyə sual vermə,
 Xocalıda
 balasını doğrayıblar,
 havalanıb,
 Madar oğlu itkin düşən
 O qadına sual vermə,
 özü sual verə-verə
 məmləkəti dörd dolanıb.
 O xalaya "xanım" demə,
 səni yuyub, səni sərər.
 O kişidən
 yarasını xəbər alma,
 mən nə bilim
 durub sənə nə göstərər.
 Onlar neçə alçaqlığı,
 onlar neçə alçaqları
 görə-görə, sına-sına
 alçalıblar,
 Bircə aya
 girovluqda qocalıblar.
 O gəlinə sual vermə;
 yetimləri
 gözlərinin yaşı ilə
 böyüdübdür,
 Uşaqları
 bu dünyanın qışı ilə,
 başındakı
 daşı ilə böyüdübdür.
 O qıza da sual vermə,
 atası yox, anası yox,
 Eldən-elə gəlin köçür,
 əllərinin xınası yox.

KİTABDAKILAR

ZAMANA SÖZÜM VAR

Zaman məni doğa bilmir	5
60 yaşın nağılı	6
Ruhumuzun daş nağılı	8
Zaman yetim əkir	9
Kişilər, ayağa qalxın.....	10
Güllələr kürəkdən dəysə Vətənə.....	12
Söz acıyam	14
Keçib	15
Məni qovun, namərd edin	16
614-cü Şəhid.....	17
Vətən eşqi.....	20
Mən də bu ölkənin vətəndaşıyam	21
Çatdı	23
Birincilərə Xocalı dərsi	24
Kül mənə bəsdı	26
Görmüşəm.....	27
Dünyanın ürəyi daşdı, Xocalı.....	28
Gözümə bir qoca kişi görünür	30
Bu şairdən nə istəyir bu millət	32
Kiri, bala.....	34

AĞRILI-ACILI DÜNYA

Bu dünya.....	37
Torpaq layla çalır	38
Uşaqlar tez qocalır	39
Nağıl qalmadı, Allah.....	40
Söyür	41
Qabağında	42
Ömür üyüdən ürək	43
Çıxıb getdi	44

Susur bir-bir	45
Külümüzü hara tökək	46
Nə ehtiyac.....	48
Dərmansız dərd.....	49
Dünyanın yerinə	50
İmtahan edir	52
İndi	53
Çökdürəcək bu dünya.....	54
Gəzir	56
Görə-görə gələn var	58
Hünərin var.....	60
Uduzmuşam.....	61
Ölüm şairləri yaman tez sevir	63
Dünyanın tərifı	64
Ölən amalın abidəsi	66
Mükafat düşmür	67
Çörək imtahanı	68
Dünya məni, mən dünyanı	70
Gedir	72
Barmaqlı, qarmaqlı dünya.....	73
Şələsi böyük uşaqlar.....	75
Günümə bax, ayıma bax.....	77
Ağladım.....	78
Bu yaşda	80

KEÇMİŞDƏN GƏLƏCƏYƏ MƏKTUB

Ölçü.....	83
Zamanın selləri	85
Zəngəzur zənguləsi.....	87
50 yaş sənindir, 50 sənətin	88
Ləzgi qızı	90
Sərhədin sərhədsiz ürəyi, yaxud möhürsüz fəxri fərman	91
Səsin ruhu	92

Təmiz ad.....	93
Zarafat deyil	95
Halal sevgi	97
Köhnə şeir.....	99
Mənim uşaqlıq şəklim	101
Cavan qalıb gözlərin.....	103
Gözüm yemədi	104
Qapıdan qayıdıram	106
Bu məktubu oxuyarsan.....	108
Mənə ad ver	109
Müzakirə	112

SÖZ HAQQINDA SÖZ

Dağdan aşib batır yaz.....	117
Sözün yası.....	118
Bəzəyi yoxdur.....	120
Külümdən səni	122
Gözəllər qocalanda	123
Şair gözü	125
Olmur	127
Təmənna	128
Köhnə söz	130
Zəmanə	131
Şairin taleyi.....	133
Olub.....	134
Söz qiymətli, bazar ucuz	135
İkibaşlı söz	136
Böyüdüblər	137
Sözü olmaya-olmaya.....	138
Sözüm yoxdu	139
Anasından olmayıb	140
Sözə nə sözün.....	141
Ən yaxşı şeir.....	143

Ətəkdən yapış	144
Şairləri incitməyin	145

KÖTÜKLƏR

Dizindən kəsilənlər.....	149
Bu daş mənə tanış gəlir	151
Gedirəm gor qazmağa.....	153
İtin ağzındayam.....	155
Vallah bu it mənə hürür.....	157
Çaş görür.....	159
Qır qazanı	160
Görmürəm	162
Xəbərsizlər	163
Axırda	164
El içində	165
Quyular, tələlər, baltalar.....	167
Qurbağa gölü.....	168
Tanıdıq	169
Tutacaq səni	171
Günahkar	172
Su səhəngi	174
Aravuran	175
Aldadır	177
Tutur	178
Kalın tökülür sənin	179
Mənə ağıl verin	180
Səndən sonra yaşayacam	181
Yal götürün.....	182
... Kaş baxmayaydım	184

SUAL VERMƏ, ÖZÜN DANIŞ (poema).....	187
-------------------------------------	-----

Texniki redaktor: Cäsarət Qasımov
Rəssamı: Sultan Məmmədov
Kompüter xidməti: Kamran Məcidov

ƏLƏMDAR QULUZADƏ
(QULİYEV ƏLƏMDAR ALLAHVERDİ OĞLU)

“614-cü Şəhid”

Bakı - “Şuşa” - 2012

Çapa imzalanmışdır: 25.01.2012

Kağız formatı: 60x90 1/16

Həcmi: 13,5

Sayı: 500 nüsxə. Sifariş 15

Qiyməti müqavilə ilə

POLYGRAPHIC
PRODUCTION

Tel: 447-75-05, Fəks: 447-75-04

mətbəəsində çap olunub

*Şairləri ana doğar,
Haray doğmaz, həşir doğmaz,
Milyon pişik milyon ilə
Bir dam altda bir şir doğmaz,
Şairləri incitsəniz
Ana Vətən şair doğmaz -
Şairləri incitməyin,*